

Pir Sultan Abdal

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

9.4.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yasal Uyarı: Bu ekitap, bilgisayarınıza indirip kayıt etmeniz ve ticari olmayan kiŐisel kullanımınız için yayınlanmaktadır. Őiirlerin kopyalanması, gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman Antoloji.Com tarafından yayınlanmıŐtır. Antoloji.Com tüm bölümleriyle, Fikir ve Sanat Eserleri Yasası'na %100 uygun olarak yayın yapmaktadır.

Pir Sultan Abdal

16'ncı yüzyılda yaşadı. Hakkında fazla bilgi yok. Asıl adı Haydar. Yaşamının büyük bölümü Uşak'ın Banaz köyünde geçti. 16'ncı yüzyılın ikinci yarısında Sivas çevresinde boy gösteren Alevi-Bektaşî kökenli ve İran yanlısı mezhep olaylarına karıştı. Sivas Beylerbeyi Deli Hızır Paşa, Pir Sultan'ı astırdı. Ölümünün, 1547-1551 ya da 1587-1590 arasındaki bir tarih olduğu sanılıyor

Eserleri:

16'ncı yüzyılda yaşadı. Hakkında fazla bilgi yok. Asıl adı Haydar. Yaşamının büyük bölümü Uşak'ın Banaz köyünde geçti. 16'ncı yüzyılın ikinci yarısında Sivas çevresinde boy gösteren Alevi-Bektaşî kökenli ve İran yanlısı mezhep olaylarına karıştı. Sivas Beylerbeyi Deli Hızır Paşa, Pir Sultan'ı astırdı. Ölümünün, 1547-1551 ya da 1587-1590 arasındaki bir tarih olduğu sanılıyor. Çeşitli araştırmalarda 6 ayrı Pir Sultan kimliğine değinilir. Sırasıyla, Çorum yöresinden olup bir süre Ankara'da Hasan Dede tekkesinde kalan Pir Sultan'ım Haydar, aruzla şiirler yazan Pir Sultan, Divriği yöresinde yetişen ve asıl adı Halil İbrahim olan Pir Sultan Abdal, 18'inci yüzyılın ikinci yarısı ile 19'uncu yüzyılın başında yaşamış olan Abdal Pir Sultan, 16'ncı yüzyıl sonu ile 17'nci yüzyıl başında yaşayan ve Pir Sultan'ın asılmasıyla ilgili deyişleri söyleyen Pir Sultan Abdal. Son olarak menkıbeleşmiş yaşamıyla tanınan, Hızır Paşa'nın astığı kabul edilen 16'nci yüzyıl şairi Banazlı Pir Sultan Abdal. Halk edebiyatı araştırmacıları, gerçek Pir Sultan Abdal olarak Banazlıyı kabul eder. Pir Sultan Abdal, Alevi gelenekleri ve tarikat içinde yetişti. Hayati (Şah İsmail) , Kul Hüseyin ve Kul Himmet'ten etkilendi. Şiirlerinde duru ve yalın bir Türkçe kullandı. Ana konuları, aşk, tasavvuf ve kavgadır. Tekke ve tasavvufun kalıplarını aşip geniş bir halk kesimine seslenebildi. Medrese öğrenimi görmediği için, diğer bazı halk şairlerinin tersine, Divan Edebiyatı'ndan hiç etkilemedi. Saaddin Nüzhet Ergun, Abdülbaki Gölpinarlı, Pertev Naili Boratav, Cevdet Kudret, Cahit Öztelli, Sabahattin Eyuboğlu, Mehmet Fuad, Ohan Ural, Mehmet Bayrak ve Erol Toy'un Pir Sultan Abdal araştırma ve kitapları var.

Açılın Kapılar Şaha Gidelim

Hızır paşa bizi berdar etmeden
Açılın kapılar şaha gidelim
Siyaset günleri gelip yetmeden
Açılın kapılar şaha gidelim

Gönül çıkmak ister, şahın köşküne
Can boyanmak ister, Ali müşküne
Pirim Ali on ik'imam aşkına
Açılın kapılar şaha gidelim

Her nereye gitsem, yolum dumandır
Bizi böyle kılan, ahd-ü amandır
Zincir boynum sıktı hayli zamandır
Açılın kapılar şaha gidelim

Yaz selleri gibi akar çağlarım
Hançer aldım, ciğerciğim dağlarım
Garip kaldım, şu arada ağlarım
Açılın kapılar şaha gidelim

İlgın ilgın eser seher yelleri
Yare selam eylen urum erleri
Bize peyik geldi, şah bülbülleri
Açılın kapılar şaha gidelim

PİR SULTAN'ım eydür mürvetli şah'ım
Yaram baş verdi, sizler ciğergahım
Arşa direk direk olmuştur ahım
Açılın kapılar şaha gidelim

Pir Sultan Abdal

Açılın Zindanlar Pire Gidelim

Hızır Paşa bizi berdar eyledi
Kesti kollarımı kızak bağladı
İşiten muhipler hep kan ağladı
Açılın zindanlar pire gidelim

Kalenin kapısı taştan demirden
Yanlarım çürüdü yaştan yağmurdan
Bir kimsem de yok ki dellal çağırtam
Açılın zindanlar pire gidelim

Kalenin kapısı taştan çıkılmaz
Penceresi yüce Şah'a bakılmaz
Bir ben ölmeyinen cihan yıkılmaz
Açılın zindanlar pire gidelim

Çıkarım bakarım kale başına
Mümin müslim olan gider işine
Bir ben mi düşmüşüm can telaşına
Açılın zindanlar pire gidelim

İlimi sorarsan köyümdür Banaz
Yakılsın yıkılsın ol kanlı Sivas
Bir ben ölmeyinen cihan yıkılmaz
Açılın zindanlar pire gidelim

Pir Sultan Abdal'ım hey Hızır Paşa
Yazılanlar gelir sağ olan başa
Hasret koydun beni kavim kardaşa
Açılın zindanlar pire gidelim

Pir Sultan Abdal

Ağ Göl İle Kırmızı Göl

Cem-i çiçeklerin hası
Ağ göl ile kırmızı göl
Deli gönöl eğlencesi
Ağ göl ile kırmızı göl

Demi demi şirin demi
Gelir geçer dünya gamı

Talip olmak pirindendir
İrenk almak gülündendir
Muhammed' in terindendir
Ağ göl ile kırmızı göl

Demi demi şirin demi
Gelir geçer dünya gamı

Pir Sultan'ım ey gaziler
Alnımızda al yazılar
Talip de Pir'in arzular
Ağ göl ile kırmızı göl

Demi demi şirin demi
Gelir geçer dünya gamı

Pir Sultan Abdal

Ağlayı Ağlayı Durma Karşımda

Ağlayı ağlayı durma karşımda
Dost beni gönder de var andan ağla
Kirpikleri top top etmiş kaşında
Dost bizi gönder de var andan ağla

Dostun zülüfleri bölük bölüktür
Menim ciğerciğim delik deliktir
Muhabbetin sonu tez ayrılıktır
Dost beni gönder de var andan ağla

Başına bağlamış aldır valası
Aldı beni kaşlarının karası
Hasan ile Hüseyin'in anası
Dost beni gönder de var andan ağla

Başına bağlamış al ile sarı
Arkamızca etme ah ile zarı
Koca Pir Sultan'ın gül yüzlü yarı
Dost bizi gönder de var andan ağla

Pir Sultan Abdal

Ah Hüseyin Vah Hüseyin

Alemlerin serverisin
Ah Hüseyin, vah Hüseyin
Şehitlerin serdarısın
Ah Hüseyin, vah Hüseyin

Hasan, Hüseyin'in yari
Muhammed'in gözü nuru
Hem Ali'nin yadigarı
Ah Hüseyin, vah Hüseyin

Zuhur oldun İmam Zeynel
Muhammet Bakır'dan evvel
Didene yanayım gönül
Ah Hüseyin, vah Hüseyin

İmam Cafer'dir yarımız
Musa-i Kazım şahımız
Budur şems ile mahımız
Ah Hüseyin, vah Hüseyin

Ali Musa ilim hüner
Muhammet Taki el sunar
Hüseyin'im deyip yanar
Ah Hüseyin, vah Hüseyin

Ali Taki, Hasan Asker
Muhammet Mehdi ser-defter
İmam-ı Seyyid-i ekber
Ah Hüseyin, vah Hüseyin

Pir Sultan haber ver dosttan
Bülbül ötüyor kafesten
Hem gül ağlar, hem gülistan
Ah Hüseyin, vah Hüseyin

Pir Sultan Abdal

Al-i Yar Semahı

Yas-ı matem günü derdim yeniler
Yarin sesi kulāğımda çınılar
Sordum ki dağlara niçin iniler
Dedi çekticeğim karın elinden

Varıp bir pir ile pazar edersin
Oturup da ikrarını güdersin
Sordum garip bülbul niçin ötersin
Dedi çekticeğim harın elinden

Ser çeşmeden gelir suyun durusu
Nasibimiz verir pirin birisi
Dedim Pir Sultan'ım benzim sarısı
Dedi çekticeğim yarin elinden

Pir Sultan Abdal

Ali'nin Düldül'ün Bin De Göreyim

Ali'm gelir diye karşı giderler
Ali'nin Düldül'ün bin de göreyim
Bindiği Düldül'ün mehdin ederler
Ali'nin Düldül'ün bin de göreyim

Ayağına altın nallar çaktırmış
Gözlerine yeşil sürme çektirmiş
Üzengisin cevahirden yaptırmış
Ali'nin Düldül'ün bin de göreyim

Kuduretten gem vurulmuş başına
Lezzet vermiş dudağına dişine
Bir nur doğmuş eğerinin kaşına
Ali'nin Düldül'ün bin de göreyim

Üstüne binersen yükseğe basar
Bir dizgin eylesen yel gibi eser
Nice kafirlerin kellesin keser
Ali'nin Düldül'ün bin de göreyim

Pir Sultan Abdal'ım dengi bulunmaz
Bin konaklık yere gitse yorulmaz
Kismet olsa havalarda görünmez
Ali'nin Düldül'ün bin de göreyim

Pir Sultan Abdal

Ali'nin Sırrına Eretilirsen

Muhammet Ali'nin kurduğu yoldur
Ak üstünde kara seçebilirsen
Gönülden itikat söyleyen dildir
Ali'nin sırrına erebilirsen

Erenler der seni ceme katarlar
Kötü amellerin taşra atarlar
Bir gün yularından tutup çekerler
Çektikleri yere varabilirsen

Erenler seni de ceme götürür
Kalmış işlerini anda bitirir
Gördüm Hak evinde mihman oturur
Mihmanın gözüyle görebilirsen

Aslı mervan olan ummana dalmaz
Küfre meyledende aşıklık olmaz
Müminin suali ahrete kalmaz
Dünyada cevabın verebilirsen

Pir Sultan Abdal'ım gonca gül olur
Dört kapıdan sana daim gel olur
Dünyadan ahrete doğru yol olur
Verdiğin ikrarda durabilirsen

Pir Sultan Abdal

Allah Allah Desem Gelsem

Allah Allah Desem Gelsem
Hakkın Divanına Dursam
Ben Bir Yanıl Alma Olsam
Dalında Bitsem Ne Dersin

Sen Bir Yanıl Alma Olsan
Dalımda Bitmeye Gelsen
Ben Bir Gümüş Çövmen Olsam
Çeksem İndirsem Ne Dersin

Sen Bir Gümüş Çövmen Olsan
Çekip İndirmeye Gelsen
Ben Bir Avuç Çavdar Olsam
Yere Sağılsam Ne Dersin

Sen Bir Avuç Çavdar Olsan
Yere Sağılmaya Gelsen
Ben Bir Güzel Keklik Olsam
Bir De Toplasam Ne Dersin

Sen Bir Güzel Keklik Olsan
Bir Bir Toplamaya Gelsen
Ben Bir Yavru Şahin Olsam
Kapsam Kaldırsam Ne Dersin

Sen Bir Yavru Şahin Olsan
Kapıp Kaldırmaya Gelsen
Ben Bir Sulu Sepken Olsam
Kanadın Kırsam Ne Dersin

Sen Bir Sulu Sepken Olsan
Kanadım Kırmaya Gelsen
Ben Bir Deli Poyraz Olsam
Tepsem Dağıtsam Ne Dersin

Sen Bir Deli Poyraz Olsan
Tepip Dağıtmaya Gelsen
Ben Bir Ulu Hasta Olsam
Yoluna Yatsam Ne Dersin

Sen Bir Ulu Hasta Olsan
Yoluma Yatmaya Gelsen
Ben Bir Can Alıcı Olsam
Canını Alsam Ne Dersin

Sen Bir Can Alıcı Olsan
Canımı Almaya Gelsen
Ben Bir Cennetlik Kul Olsam
Cennete Girsem Ne Dersin

Sen Bir Cennetlik Kul Olsan
Cennete Girmeye Gelsen

Pir Sultan Üstadın Bulsan
Bilecek Girsek Ne Dersin

Pir Sultan Abdal

Allah Allah Desem Kalksam Yürüsem

Allah Allah desem, kalksam yürüsem
Acap şu dağları aşamam mola
Boz atlı Hızır'ı yoldaş eylesem
Varıp efendime düşemem mola

Sevdiğim, bağında güllerin gonca
Usuldur boyların, bellerin ince
Adı güzel imamların önünce
Kerbelâ'da şehit düşemem mola

Sakin hey sevdiğim, nâsiden sakın
Erenler geri almaz attığı okun
İrak yerlerini sen eyle yakın
İki atlayıp bir dem düşemem mola

Ben güzel pîrîme verdiğim ikrar
Doluda, kırçından, borandan saklar(*)
İhlâs âşık olan ikrarın bekler
İkrarın bendini çesemem mola(*)

PIR SULTAN ABDAL'ım, dost çiresine
Arzumanım kaldı Şah cilvesine
Altmış ile yetmiş üçün arasına
Özümü irfana koşamam mola

(*) kırçı : küçük taneli kar
(*) çesmek: çözmek

Pir Sultan Abdal

Aslı Nedir

Güzel Şah'ım çok yerlerden görünür
Aslı nedir neye verdin Bağdad'ı
Şahım birdir binbir dona bürünür
Aslı nedir neye verdin Bağdad'ı

Eremedim ben bu sırrın aslına
Yazık değil mi müminle müslime
Getirin Mervan'ı Bağdad üstüne
Aslı nedir neye verdin Bağdad'ı

Yok mu bunda erenlerin yardımı
Ne çekersin bu cefanın derdini
Yiğitlere ardır vermek yurdunu
Ah Hünkar'ım neye verdin Bağdad'ı

Geldi Mervan hendekleri doldurdu
Kırdı Hurmalığı aldı Bağdad'ı
Çıgırışıp geliyor yeşil ördeği
Aslı nedir neye verdin Bağdad'ı

Pir Sultan'ım der ki uçler yediler
Kırklar da bu demde hazır idiler
Bağdad'ı Basra'yı verdi dediler
Aslı nedir neye verdin Bağdad'ı

Pir Sultan Abdal

Ayrılık Derdinin Dermanı Nedir

Uğrum sıra giden Boz Atlı Hızır
Ayrılık derdinin dermanı nedir
Şu iki aleme olmuşsun nazır
Ayrılık derdinin dermanı nedir

Sığanmıştır ağca kolda bilekler
Hak katında kabul olsun dilekler
Arş yüzünde secde kılan melekler
Ayrılık derdinin dermanı nedir

Küseyim de ben yarime küseyim
Siyah zülfün mah yüzüne asayım
Kerbela'da yatan İmam Hüseyin
Ayrılık derdinin dermanı nedir

Hani şu dünyanın toprağı taşı
Akıttım gözümde kan ile yaşı
Urum illerimin Hacı Bektaş'ı
Ayrılık derdinin dermanı nedir

Ak saya giyinmiş incedir beli
Ben pirimi gördüm tatlıdır dili
Tanrı'nın arslanı Hazret-i Ali
Ayrılık derdinin dermanı nedir

Gıcılar da dağlar başı gıcılar
Çıkamaz oldu içerimden acılar
Arafat Dağı'ndan gelen hacılar
Ayrılık derdinin dermanı nedir

Dünyayı sorarsan bir dipsiz anbar
Ali'nin yoldaşı Zülfikar Kanber
Kabe'yi yaptıran Halil Peygamber
Ayrılık derdinin dermanı nedir

Deryanın yüzünde dönen üç gemi
Yiyelim içelim sürelim demi
Geminin sahibi ol Hızır Nebi
Ayrılık derdinin dermanı nedir

Pir Sultan Abdal'ım içtim cür'adan
Okudum ağını bilmem karadan
Yeri göğü cüml'alemi Yaradan
Ayrılık derdinin dermanı nedir

Pir Sultan Abdal

Ayrılmam Katardan Ben Şimden Geri

Şah'a giden ben bir bezirgan gördüm
Ayrılmam katardan ben şimden geri
Hemen tutmuş hakikatın yolunu
Ayrılmam katardan ben şimden geri

Bezirgan yükünü nereden tutmuş
Ona hizmet eden dergaha yetmiş
Sevdiğim silada bir oda tutmuş
Ayrılmam katardan ben şimden geri

Bezirganın yükü la'l ile gevher
Ana kar mı kılar harami dafer
Bezirganlar başı ol Cafer
Ayrılmam katardan ben şimden geri

Bezirganın yükü nereye gider
Uğramaz Sırat'a Mirac'a gider
Bezirgan başıdır Şah Gani Haydar
Ayrılmam katardan ben şimden geri

Bezirganın yükü ilm-i hamail
Doğru işleyene Hak ola kail
Bezirgan başıdır ahir Cebrail
Ayrılmam katardan ben şimden geri

Deryalar bekçisi dağlara nazır
Her nerde çağırırsan orada hazır
Bezirgan başıdır Boz Atlı Hızır
Ayrılmam katardan ben şimden geri

Pir Sultan Abdal'ım aşığı çoklar
Hiç kardaş bulmamış kend'özün yoklar
Korktuğumuz yerden Yaradan saklar
Ayrılmam katardan ben şimden geri

Pir Sultan Abdal

Azizim Sultanım Sen Safa Geldin

Kaynat muhabbetin kazanın kaynat
Bir nasihat eyle dostlara dinlet
Gevher deryasında gevher al da sat
Azizim sultanım sen safa geldin

Sohbette hezaran muhabbet açar
Mümin kullarına Hak rahmet saçar
Yarı olan yarinden geçer
Azizim sultanım sen safa geldin

Yarı olan arar yarini bulur
Eser bad-ı saba gönlüm de farır
Yükün katerlenmiş Nevruz'dan gelir
Azizim sultanım sen safa geldin

Abdal olan giyer hırkayı şalı
Yar için çekeriz ah ile zarı
Er irfan ceminde süreriz demi
Azizim sultanım sen safa geldin

Pir Sultan Abdal'ım ağladım güldüm
Yardan ayrılalı dar halde kaldım
Çok şükürler olsun cemalin gördüm
Azizim sultanım sen safa geldin

Pir Sultan Abdal

Bana Bir Yar Olsa

Bana bir yar olsa gönül verdiğim
Çıksa bari yüreğimden bu acı
Yaresin bekleyip ahdin güttüğüm
Bulunsa bir sınık yare sarıcı

Yarinden ayrılan hiç gülmez imiş
Akar çeşmi yaşı silinmez imiş
Kişinin dediği olunmaz imiş
Salar imiş her yanına salıcı

Aşk elinden ciğerciğim delindi
Gönlün kal dediği yerde kalındı
Her nerede olsa bize bulundu
Gıybet edip yüzümüze gülücü

Nice bezirganlar kond bu hana
Dünya baki değil sultana hana
Bir kalleş yar ile girme meydana
Erin ere doğru gerek kılıcı

Pir Sultan Abdal'ım çoştum giderim
Bir kuru kavgayı sürüp niderim
Yiyelim içelim sohbet edelim
Gelir bir gün emanetin alıcı

Pir Sultan Abdal

Bana Medet Senden Olur

Bana medet senden olur efendim
Aşılmaz dağların dost ardında kaldım
Eİler dosta doğru çeker göçünü
Elsiz viranede çöllerde kaldım

Sana derim sana ey kaşı kare
Artıyor eksilmez dost sinemde yare
Bir aşınam yok ki halımı sora
Yalanlı dolanlı dillerde kaldım

Sabahtan sabahtan semah tutarım
Dosta kadar gider oy benim katarım
Baykuş gibi viranede öterim
Gel gör ne perişan hallerde kaldım

Pir Sultan Abdalım ben de gülmedim
Aradım derdime dost derman bulmadım
Yol nereden gelir gider bilmedim
Kesildi kervanım bellerde kaldım

Pir Sultan Abdal

Be Hey Acayip Adem

Be hey acayip adem
Öldüğünü bilemezsin
Korlar bir karanlık dama
Kapı baca bulamazsın

Yağmur yağar yeller eser
Mezarı başına yıkar
Seksen bin canavar sıkar
Hiç birine vuramazsın

Gel bu öğüdü al benden
Yarın fırsat gider elden
Hak saklasın cehennemden
Karanlıktır çıkamazsın

Yer pamuk olur atılır
Cümle deryalar katılır
Dilin damağın tutulur
Doğru cevap veremezsin

Pir Sultan'ım der ki deli
Elden koymaz doğru yolu
Ne yanarsın dünya malı
Birin alıp gidemezsin

Pir Sultan Abdal

Be Sevdiğim

Be sevdiğim seni benden ayıran
Din iman bulmaya diyelim Allah
Şu sinemi aşk oduna dağlayan
Bekası olmayan diyelim Allah

Bir münafık sebep oldu bu işe
Umarım başına hem taşlar düşe
Kör yılanlar ura cesedi şişe
Eriye döküle diyelim Allah

O da benim gibi yana kuruya
Kısmeti tükene başı çürüye
Seyit Vakkas bir ok ura devire
Cennet'e girmeye diyelim Allah

Allah anı bin bir belaya ata
Kısmeti tükene vadesi yete
Yetmiş seksen sene döşekte yata
Yata da kalkmaya diyelim Allah

Pir Sultan Abdal'ım almadım hızaz
O kelp rakip bize eyledi garaz
Başka dertten gayrı bin kantar maraz
Gire de çıkmaya diyelim Allah

Pir Sultan Abdal

Ben Bilemem

Sar'öküzü benden sual sorarlar
Ben bilemem bilenlere sorayım
Şu dünyayı uçtan uca ararlar
Ben bilemem bilenlere sorayım

Dünyayı üstüne kurdu hu deyü
Öküzün başının altı su deyü
Şu dünyanın damızlığı ne deyü
Ben bilemem bilenlere sorayım

Hindistan'a indi öküzün dili
Kabe'yi sırtında getürür beli
Evveli Muhammet ahiri Ali
Ben bilemem bilenlere sorayım

Kuyruğunu gördüm Yemen ilinde
Nurdan taç başında kemer belinde
Muhammet kalbinde Ali dilinde
Ben bilemem bilenlere sorayım

Mağripten maşrika dünyanın ucu
Sarraf olan bilir altını tucu
Yalan imiş şu dünyanın sonucu
Ben bilemem bilenlere sorayım

Gün doğunca boynuzuna nur düşer
Bir yandan doğar da bir yandan aşar
Çiftçisi kim imiş çifte kim koşar
Ben bilemem bilenlere sorayım

Pir Sultan Abdal'ım yazmış göndermiş
Yedi yerden suyun vermiş kandırmış
Yönünü de Hak'tan yana döndermiş
Ben bilemem bilenlere sorayım

Pir Sultan Abdal

Ben De Şu Dünyada   Güzel Gördüm

Ben de Şu dünyada   güzel gördüm
Birisi kalbimde durana benzer
Birisi Muhammet birisi Ali
Şu garip halimden bilene benzer

Mümin olanların tez gelir yazı
Cennette huriye benziyor yüzü
Şu nazlı dilberin hercayi sözü
Mart ayında esen borana benzer

Yaz gelince sular köpük sağılır
L le sümbül çiçekleri açılır
Zoğal avcı ıkmiŐ diye kaçınır
 llerde sevdiğim cerana benzer

Mümin olanların kalbi tacıdır
Mürşit eşiğine varan hacıdır
Berk basma sabana boynum acıdır
Zor edip zerveyi kırana benzer

Abdal Pir Sultan'ım göğe s z ld 
Sırat'ın üstünde nizam kuruldu
Mümin olan gaflet gillet yazıldı
Dört kitap içinde Kur'an'a benzer

Pir Sultan Abdal

Ben de Şu Dünyaya Geldim Geleli

Ben de Şu dünyaya geldim geleli
Emanetten bir don giymiŐe döndüm
Sahibi  ıktıda elimden aldı
Koru yerde koyun yaymıŐa döndüm

O yar geldi geçti geri bakmadı.
Hendekler kazdırdım sular akmadı
Çok yuva bekledim c c k çıkmadı
Boş yuva beklemiŐ yoz kuŐa döndüm

Pir Sultan abdalım bu dünya fani
Baştan başa kim sürdü bu devranı
Yarin bir çift sözü uŐ tt  beni
Yüce dağ başında donmuŐa döndüm

Pir Sultan Abdal

Ben De Şu Dünyaya Geldim Giderim

Ben de Şu dünyaya geldim giderim
Kalsın benim davam divana kalsın
Muhammed Ali'dir benim vekilim
Kalsın benim davam divana kalsın

Yorulan yorulsun ben yorulmazam
Dervif makamından ben ayrılmazam
Dünya kadısından ben sorulmazam
Kalsın benim davam divana kalsın

Ben de vekil ettim Bari H da'mı
O da kulu gibi zulüm ede mi
Orda s yletirler bir bir adamı
Kalsın benim davam divana kalsın

Mümin müslim d Ő r r de cem olur
Anda sınık yaralara em olur
Kara taş erir de safi mum olur
Kalsın benim davam divana kalsın

Pir Sultan Abdal'ım dünya kovandır
Gitti adil beyler kalan avamdır
Muhammed divanı ulu divandır
Kalsın benim davam divana kalsın

Pir Sultan Abdal

Benden Selam Söyle O Güzel Şaha

Benden selam söyle o güzel şaha
Kurduğu yollara gitmiyor talip
Herkes kendisine bir yol sürüyor
Mürşit buyruğunu tutmuyor talip

İçeri girilen ikrar hak diyor
Dışarı çıkılan ikrar yok diyor
Senden gayrı bana mürşit çok diyor
Verdiği ikrardan dönüyor talip

Yolum uğrar ise söylerim sözün
Varsın doğru yola gitmesin talip
Sen mürşitlik hakkın ifa eylersen
Günahı boynuna tutmasın talip

Pir Sultan Abdal'ım ben bir biçare
Boynunu de eğip durmuyor dâra
Gönüle de düştü bir sınık yara
İnliye inliye geliyor talip

Pir Sultan Abdal

Bin Cefalar Etsen Almam Üstüme

Bin cefâlar etsen almam üstüme
Gayet şirin geldi dillerin dostum
Varıp yad ellere meyil verirsen
Kış ola bağlana yolların dostum

İlâhi onmaya yardan ayıran
Bahçede bülbüller ötüyor uyan
Kula gölge olsa Allah'a ayan
Senden ayrılalı gülmedim dostum

Pir Sultan Abdal'ım gülüm dermişler
Bu şirin canıma nasıl kıymışlar
İster isem dünya malın vermişler
Sensiz dünya malın neyerim dostum

Pir Sultan Abdal

Bir Çocuk Da Anasından Doğunca

Bir çocuk da anasından doğunca
Bedenini pişirmeye tuz ister
Üryan büryan ortalıkta kalınca
Setirini örtünmeye bez ister

Konla sudan gelir anın gıdası
Nasibini veren Barı Huda'sı
Beşiklere beler onun anası
Akşam sabah emzirmeye yüz ister

Bir yaşında ürüm ürüm ürünür
İkisinde sürüm sürüm sürünür
Üç yaşında adım adım yürünür
Dört yaşında söylemeye söz ister

Beş yaşında dili civan sevişir
Altısında uşağınan doğuşür
Yedisinde dişlerini değışir
Sekizinde her gedigin düz ister

Dokuzunda olur bir tosun maya
Onunda da benzer kaşları yaya
Onbirinde başı girer sevdaya
Onbeşinde ala gözlü kız ister

Yirmisinde akıl baştan savrulur
Otuzunda vursa dağa devrilir
Kırk yaşında akıl başa çevrilir
Ellisinde avın olmuş baz ister

Altmışında iner bir merdivenden
Yetmişinde binse düşer duvardan
Sekseninde su getirmez pınardan
Doksanında döşegini düz ister

Pir Sultan Abdal bu söz hepimize
Tonus girinceye belki de yaza
Yüz yaşında ölümünü gözede
Zemheriyi çıkarmaya yaz ister

Pir Sultan Abdal

Bir Gece Muhammet

Bir gece Muhammet evde yatarken
Uç melek geldi de nida getirdi
Selman'ın şeklinde bir oğlan girdi
Ne güzel izzetle sala getirdi

Muhammet oğlana yerini verdi
Geçti oğlan seccadeye oturdu
Cebrail oğlandan nişan istedi
Zühre yıldızını alna getirdi

Bu oğlanın Ali olduğun bildiler
Aman mürvet deyü dara durdular
Özlerinden hayli sitem sordular
Cebrail Cennet'ten elma getirdi

Getirip elmayı terceman verdi
Şah eline alıp dört pare kıldı
Bir paresin Şah'ım nuş edip kandı
Üçünü melekler Hakk'a götürdü

Bak Bari Taala hoş nazar kıldı
Yed'iklim çar köşe Ali'ye verdi
Biri Düldül biri Zülfikar oldu
Fatma da Kanber'i ana götürdü

Pir Sultan'ım eydür gitti gelenler
Arayrp özünde gevher bulanlar
Muhammet Ali'yle arşa duranlar
Cümle melekleri ceme götürdü

Pir Sultan Abdal

Bir Güzelin Aşığıyım

Bir güzelin aşığıyım erenler
Onun için taşta tutar el beni
Gündüz hayalimde gece düşümde
Kumdan kuma savuruyor yel beni

Al gül olsam al gerdana takılsam
Kemer olsam ince bele sarılsam
Köle olsam pazarlarda satılsam
Yarım deyi al sinene sar beni

Abdal Pir Sultan'ım gamzeler oktur
Hezaran sinemde yaralar çoktur
Benim senden özge sevdiğim yoktur
İnanmazsan git Allah'a sor beni

Pir Sultan Abdal

Bir Kişi Özünde İkilik Olsa

Bir kişi özünde ikilik olsa
Hakk'ın didarını görmez billahi
Hor bakarsa evliyanın yoluna
Eli bir gerçeğe ermez billahi

Cihanı seyahat edip gezerse
Doksan bin kelamı okur yazarsa
Bir mümin yezide kuşak çözerse
Derdine dermanı bulmaz billahi

Eli ile komadığın alırsa
Yalan söyler Hakk'a asi olursa
Tövbe etmez günah gümrah olursa
Cehennem oduna yanar billahi

Bir mümin yezide kızını verse
Anası babası ilayık görse
Yüz bin kere başı secdeye varsa
Hak da günahından geçmez billahi

Bir mümin yezidin yüzüne baksa
Gayet gökçek olsa şol meyli aksa
Ol müslim bacıdan zürriyet doğsa
Arsız meydanında kalır billahi

Pir Sultan'ım der ki Hakk'ın emrini
Koyuverse bir kişi avradını
Mümin olan bilir bunun dadını
Yedi başlı hıncır olur billahi

Pir Sultan Abdal

Bir Nefescik Söyliyeyim

Bir nefescik söyliyeyim
Dinlemezsen neyliyeyim
Aşk deryasın boylayayım
Ummana dalmağa geldim

Ban Hak ile oldum aşna
Gönlümüzde yoktur nesne
Pervaneyim ateşine
Oduna yanmağa geldim

Aşk harmanında savruldu
Hem elendim hem yağruldu
Kazana girdim kavruldu
Meydana yetmeğe geldim

Ben Hakk'ın edna kuluyum
Kem damarlardan beriyim
Ayn-ı cemin bülbülüym
Meydana ötmeğe geldim

Pir Sultan'ım der gözümde
Hiç hata yoktur sözümde
Eksiklik kendi özümde
Darına durmağa geldim

Pir Sultan Abdal

Bir Seferim Vardır

Bir seferim vardır Urum üstüne
Yüce dağ başında eri gözlerim
Al elimi kaldır kırklar yediler
Bir himmeti keskin piri gözlerim

Bismillah dedim de girdim helale
Gözüm açıp baktım bir hub cemale
Sıdk ile çağırdım ceddin celale
Eriş Hızır Nebi carı gözlerim

Kuduretten yanar şem'a ışığı
Mevla'm Hak diyenin uğrur beşiği
Din serveri Muhammed'in eşiği
Halil'e yapılan şarı gözlerim

Keskin Zülfikar'la Ali gazada
Umarım inayet ede bize de
Bağdat'ta Mansur'un canı cezada
Kemendim boynumda darı gözlerim

Pir Sultan Abdal'ım sır Ali sırrı
Sırat'ı geçenin Cennet'tir yeri
Veyselkara Hint'ten Yemen'den beri
Muhammet Ali'de nuru gözlerim

Pir Sultan Abdal

Bir Sen İç

Güzel şahtan bana bir dolu geldi
Bir sen iç sevdiğim bir de bana ver
Kavlim sultan Kızıl Veli'den geldi
Bir sen iç sevdiğim bir de bana ver

Payım gelir erenlerin payından
On İki İmam nesli Ali soyundan
Selman'ın içtiği üzüm suyundan
Bir sen iç sevdiğim bir de bana ver

Beline kuşanmış nurdan bir kemer
Aşkın dolusunu içenler kanar
Herkes sevdiğine bir dolu sunar
Bir sen iç sevdiğim bir de bana ver

Pir Sultan'ım hamı hası seçerim
Hak okurum aşk kitabın açarım
Yar elinden ağı gelse içerim
Bir sen iç sevdiğim bir de bana ver

Pir Sultan Abdal

Biri Sabır Biri Şükür Bir Dua

Muhammed'in üç beni var yüzünde
Biri sabır biri şükür bir dua
Kudret ile yanar anın çırağı
Biri sabır biri şükür bir dua

Şükür imiş her işleri bitiren
Mümin kulu rahmetine yetiren
Sabır imiş şu dünyayı götüren
Biri sabır biri şükür bir dua

Sabır imiş şu dünyanın temeli
Verdiği nasibe şükür demeli
İsteyen kullara hayır ameli
Biri sabır biri şükür bir dua

Sabr edelim gönül ne gelir elden
Sabırlı kulunu sevmez mi sultan
Yusuf'u kurtardı kuyudan gölden
Biri sabır biri şükür bir dua

Pir Sultan Abdal'ım gönlüme giren
Suçluyu suçsuzu bakmadan gören
İsteyen kulların muradın veren
Biri sabır biri şükür bir dua

Pir Sultan Abdal

Biz Muhammet Ali Diyenlerdeniz

Ey yezit bizlerde kıl ü kal olmaz
Biz Muhammet Ali diyenlerdeniz
Tarikat ehline mezhep sorulmaz
Biz Muhammet Ali diyenlerdeniz

Eğnimize kırmızılar giyeriz
Halimizce her manadan duyarız
İmam Cafer mezhebine uyarız
Biz Muhammet Ali diyenlerdeniz

Her kimin çerağın yoksa Hak yakar
Mümin olanları katara çeker
Aslımız on iki imama çıkar
Biz Muhammet Ali diyenlerdeniz

Muhammet Ali'dir kırkların başı
Anı sevmeyenin nic'olur işi
Atalım yezide laneti taşı
Biz Muhammet Ali diyenlerdeniz

Biz tüccar değiliz alıp satmayız
Erkandır yolumuz yoldan sapmayız
Karnımız genişdir biz kin tutmayız
Biz Muhammet Ali diyenlerdeniz

Baharda açılır gonca gülümüz
Ol dergaha doğru gider yolumuz
On iki imamı okur dilimiz
Biz Muhammet Ali diyenlerdeniz

Pir Sultan'ım eyder erenler gani
Evveli Muhammet ahiri Ali
Anlardan öğrendik erkanı yolu
Biz Muhammet Ali diyenlerdeniz

Pir Sultan Abdal

Bizden Selam Olsun Sofu Canlara

Bizden selam olsun sofı canlara
Vücutun şehrini yuyanlar gelsin
Yedi kat göklerin yedi kat yerin
Kudret binasını kuranlar gelsin

Sofı dedikleri bir kolay iştir
Erenlerin gördüğü bir engin düstür
Eti yok kanı yok bir uçar kuştur
O kuşun adını bilenler gelsin

Pirim sorarsan Ali`dir Ali
Altından çakılmış Düldül`ün nalı
Kim sürdüğü kuyuda kırk arşın yolu
Bu yolun erkanın bilenler gelsin

Pir Sultan`ım eydür özüm didarda
Saklayalım Hakk katında nazarda
Çıkmadı can kazılmadık mezarda
Ö canın namazın kılanlar gelsin

Pir Sultan Abdal

Bize De Banaz'da Pir Sultan Derler

Bize de Banaz'da Pir Sultan derler
Bizi de kem kişi bellemesinler
Paşa hademine tembih eylesin
Kolum çekip elim bağlamasınlar

Hüseyin Gazi Sultan binsin atına
Dayanılmaz çarh-ı felek zatına
Bizden selâm söylen ev külfetine
Çıkıp ele karşı ağlamasınlar

Ala gözlüm zülfün kelep eylesin
Döksün mah yüzüne nikap eylesin
Ali Baba Hak'tan dilek dilesin
Bizi dâr dibinde eğlemesinler

Ali Baba eğer söze uyarsa
Emir Hüdâ'nındır, beyler kıyarsa
Ala gözlü yavrularım duyarsa
Alı çözüp kara bağlamasınlar

Surum işlemedi, kaddim büküldü
Beyaz vücudumun bendi söküldü
Önüm sıra kırklar, pirlere çekildi
Daha beyler bizi dillemesinler

Pir Sultan Abdal'ım coşkun akarım
Akar akar dost yoluna bakarım
Pirim aldım seyrangâha çıkarım
Daha Yıldız Dağı'nı yaylamasınlar

Pir Sultan Abdal

Bizim İçtiğimiz Dolu

Bizim içtiğimiz dolu
Doluların dolusudur
Ela gözlü mestaneler
Şah Ali'nin kuzusudur

Ol Şahtan gelen gaziler
Gönül mürşidin arzular
Bu gün de bayramdır bize
Her gün de bayramdır bize

Hak bize nasibin verdi
Lokmanların hasın verdi
Yezid'e cevr-ü cefasın
Mümine safasın verdi

Alçacık yemiş dalı
Altında yeşil halı
Ver muradımı benim
Ya Muhammet ya Ali

Yezitler aralandı ya
Müminler sıralandı ya
On iki imam, Şah Ali
Bu yolda paralandı ya

Kırmızı geyen gelsin
Yezid'i kıran gelsin
On sekiz bin alemin
Nasibin veren gelsin

Pir Sultan'ım der gaziler
Yazıldı nurdan yazılar
Durdu analı kuzular
Mürşit de pirin arzular

Pir Sultan Abdal

Boz Atlı Hızır

Bir yavru yolladım gurbet ellere
Emaneti sana boz atlı Hızır
Seni bekçilerler nice ellere
Emaneti sana boz atlı Hızır

Nice günler gördüm bahtı karalı
Nice günler gördüm dertli çareli
Bir yavru yolladım yürek yaralı
Emaneti sana boz atlı Hızır

Hak'tan bize bizden halka zulüm yok
İmanım var vadesize ölüm yok
Senden başka kanadım yok kolum yok
Emaneti sana boz atlı Hızır

Pir Sultan Abdal'ım böyle m'olacak
Beklerim yolların yavrum gelecek
Analı babalı murad alacak
Emaneti sana boz atlı Hızır

Pir Sultan Abdal

Bu Dñnyanın Evvelini Sorarsan

Bu dñnyanın evvelini sorarsan
Allah bir Muhammet Ali'dir Ali
Sen bu yolun sahibini ararsan
Allah bir Muhammet Ali'dir Ali

Tahtını terketti İbrahim Edhem
Süleyman Nebi'ye verildi hatem
Her kulun alınına yazıldı sitem
Kişinin çektiği yoludur yolu

Erenler öldürür yoldan şaşanı
İhlas ile kaldırırlar düşeni
Tarikatta her kişinin nişanı
Erenler katında bellidir belli

Erenler elinden dolu içildi
Ol saatte kıl-ü kalden geçildi
Firdevs-i alada güller açıldı
Cennet-i alanın gülüdür gülü

Pir Sultan Abdal'ım ummana daldı
Yenemedi kendin engine saldı
Hak-i payınıza yüz süre geldi
Erenlerin kemter kuludur kulu

Pir Sultan Abdal

Bu Yıl Bu Dağların Karı Erimez

Bu yıl bu dağların karı erimez
Eser bâd-ı sabâ yel bozuk bozuk
Türkmen kalkıp yaylasına yürümez
Yıkılmış aşiret il bozuk bozuk

Kızılırmak gibi çağladım aktım
El vurdum göğsümün bendini yıktım
Gül yüzlü cerenin bağına çıktım
Girdim bahçesine gül bozuk bozuk

Elim tutmaz güllerini dermeye
Dilim tutmaz hasta hâlin sormaya
Dört cevabın mânasını vermeye
Sazım düzen tutmaz tel bozuk bozuk

Pir Sultan'ım yaratıldım kul diye
Zalim paşa elinden mi öl diye
Dostum beni ısmarlamış gel diye
Gideceğim amma yol bozuk bozuk

Pir Sultan Abdal

Bugün Yandan Haber Geldi

Bugün Yandan Haber Geldi
Bir Bir Yandan Bir Bir Yandan
Eğildim Bir Buse Aldım
Bir Bir Yandan Bir Bir Yandan

Güzel Olanı Severler
Yanağından Gül Dererler
Kulakta Mengiç Küpeler
Bir Bir Yandan Bir Bir Yandan

Baş Koydum Yarın Dizine
Uykular Girmez Gözüme
Ağ Ellerin Sür Yüzüme
Bir Bir Yandan Bir Bir Yandan

Şekerden Şerbet Ezerler
İnce Tülbenkten Süzerler
Dört Yanım Almış Güzeller
Bir Bir Yandan Bir Bir Yandan

Pir Sultanım Gel Yanıma
Seni Sarayım Canıma
Dola Kolların Boynuma
Bir Bir Yandan Bir Bir Yandan

Pir Sultan Abdal

Bülbül Gibi Zar Eylesem

Takdir-i İlahi budur nasibim
Az vermiştir çok istemem çare ne
Bu kadar nasibim budur kisibim
Bülbül gibi zar eylesem çare ne

Düşmanımın yaraları azmaya
Dostumun hayrını şerre yazmaya
Bu dünyada melül mahzun gezmeye
Mahlukattan ar eylesem çare ne

Bakmaz mısın viran olmuş bendime
Halim malum olsun ol efendime
Hançer alsam hamle kılsam kendime
Kendi kendim parolasam çare ne

Gam kasavet yuva yaptı sineme
Kahır gömleğini egnime
Perişanlık düştü viran göynüme
Türlü türlü aşk bağlasam çare ne

Pir Sultan Abdal'ım çekerim çoktan
Ya İlahi bizi kurtar tutsaktan
Bu derdin dermanın isterim Hak'tan
Halka halim arz eylesem çare ne

Pir Sultan Abdal

Bülbül Olsam Varsam Gelsem

Bülbül olsam varsam gelsem
Hakk`ın divanına dursam
Ben bir yanıl alma olsam
Dalında bitsem ne dersin?

Sen bir yanıl alma olsan
Dalımda bitmeye gelsen
Ben bir gümüş çövgen olsam
Çeksem indirsem ne dersin?

Sen bir gümüş çövgen olsan
Çekip indirmeye gelsen
Ben bir avuç darı olsam
Yere saçılısam ne dersin?

Sen bir avuç darı olsan
Yere saçılmaya gelsen
Ben bir güzel keklik olsam
Bir bir toplasam ne dersin?

Sen bir güzel keklik olsan
Bir bir toplamaya gelsen
Ben bir yavru şahân olsam
Kapsam kaldırısam ne dersin?

Sen bir sulusepken olsan
Kanadım kırmaya gelsen
Ben bir deli poyraz olsam
Tepsem dağıtsam ne dersin?

Sen bir deli poyraz olsan
Yoluma yatmaya gelsen
Ben bir Azrail olsam
Canın alsam ne dersin?

Sen bir Azrail olsan
Canımı almaya gelsen
Ben bir cennetlik kul olsam
Cennete girsem ne dersin?

Sen bir cennetlik kul olsan
Cennete girmeye gelsen
Pir Sultan Üstadın bulsan
Bilece girsek ne dersin?

Pir Sultan Abdal

Can Dediler

Kırklar ile yedik içtik
Kaynayıp sellere coştuk
Baş koyup niyaz eyledik
Geç otur meydan dediler

Can dediler pir dediler
Geç otur meydan dediler
Yolumuz sevgi yoludur
Sen de serin koy dediler

Pir Sultanım kanım katlim
Gönlümü gönlüne kattım
Yüzelli yıl ölü yattım
Daha sağsın can dediler

Pir Sultan Abdal

Çalan Murtaza Ali'dir

Gafil olman hey erenler
Gelen Murtaza Ali'dir
Yezid'e batın kılıcın
Çalan Murtaza Ali'dir

Alçağa tutmuş yüzünü
Hakk'a bağlamış özünü
Kırklar ile bir üzümü
Yiyen Murtaza Ali'dir

Turnaya vermiş sesini
Aşıklar tutsun yasını
Hem önünce devesini
Yeden Murtaza Ali'dir

Ali'dir Allah'ın dostu
Hü dedi Zülfikar kesti
Selman'a sünbüllü desti
Veren Murtaza Ali'dir

Gülün bağlar deste deste
Bağlar da gönderir dosta
Mihmandan bir dolu iste
Sunan Murtaza Ali'dir

Derildi çıktı havaya
İndi döşendi ovaya
Güvercin donda kayaya
Konan Murtaza Ali'dir

Gülün bağlar baka baka
Bağlar da gönderir Hakk'a
Ejderhayı iki şakka
Bölen Murtaza Ali'dir

Dost bağında kızıl alma
Gül rengi sararıp solma
Pir Sultan'ım gafil olma
Gelen Murtaza Ali'dir

Pir Sultan Abdal

Çeke Çeke (Seversen Ali'yi)

Çeke Çeke Ben Bu Dertten Ölüürüm
Seversen Ali'yi Değme Yarama
Ali'nin Yoluna Serim Veririm
Seversen Ali'yi Değme Yareme

Ali'nin Yaresi Yar Yaresidir
Buna Merhem Olmaz Dil Yarasıdır
Ali'yi Sevmeyen Hakk'ın Nesidir
Seversen Ali'yi Değme Yareme

Bu Yurt Senin Değil Konar Göçersin
Ali'nin Dolusun Bir Gün İçersin
Körpe Kuzulardan Nasıl Geçersin
Seversen Ali'yi Değme Yareme

Ilgıt Ilgıt Oldu Akıyor Kanım
Pir Yoluna Kurban Verilir Serim
Benim Derdim Bana Yeter Efendim
Seversen Ali'yi Değme Yareme

Pir Sultan Abdal'ım Deftere Yazar
Hilebaz Yarinle Olur Mu Pazar
Pir Melhem Çalmazsa Yaralar Azar
Seversen Ali'yi Değme Yareme

Pir Sultan Abdal

Çektiğim Cevr-ü Cefayı

Çektiğim cev-r-ü cefayı
Çekerim senden ötürü
İkrar iman bir olunca
Sen de çek benden ötürü

İkrar imanı güderim
Şensiz alemi niderim
İşte geldim, uş giderim
Bir tatlı dilden ötürü

Severim tatlı dilleri
Koklarım gonca gülleri
Sarılarım ince belleri
Gittiğim yoldan ötürü

Bana ne kıyak bakarsın
Sinemi oda yakarsın
Bana ne sitem edersin
İkrarsız elden ötürü

Ferhat Şirin'ine tapar
Külüngün havaya atar
Başını altına tutar
Can verir candan ötürü

Mümin olan Hakk'a tapar
Münafıklar yoldan sapar
Arka vermiş dağı çeker
Ferhat Şirin'den ötürü

Pir Sultan'ım deme yalan
Etme imanına talan
Bu dünyada gerçek olan
Ser verir sırdan ötürü

Pir Sultan Abdal

Çevrilir (Hak Yarattı)

Hak yarattı Muhammet'i nurundan
İnsan olan gelir nura çevrilir
Çark kurulmuş dolap daim dönmede
Mansur olan gelir dara çevrilir

Bir sürçmede at ayağı kesilmez
Bir suç ile ademoğlu asılmaz
Erenler bir yol kurmuştur basılmaz
Yol ehli kaniyse yola çevrilir

Gümanlı gönülde pir mi eğlenir
Cennet taşrasında hur mu eğlenir
Balsız petekte arı mı eğlenir
Arı kane ise bala çevrilir

Erenler evinde kem söz söylenmez
Cennet derununda huri gizlenmez
Balsız peteksiz arı eğlenmez
Arı olanda bahara çevrilir

Başlı sular daim alçağa akar
Pervane kendini odlara yakar
Serçe kane ise aslına çeker
Bülbül olan gelir güle çevrilir

Pir Sultan Abdal'ım yatar hastadır
Elinde gülleri deste destedir
İnsanoğlu bir acayip nesnedir
Muhabbetle tatlı dile çevrilir

Pir Sultan Abdal

Çoktan Beri Yollarını Gözlerim

Çoktan beri yollarını gözlerim
Hatırım sormaya yar sen mi geldin
Gönlümün yemişi bağı bostanı
Ayva ile turunç nar sen mi geldin

Gelip şu yanımda oturan mısın
Serimi sevdaya yetiren misin
Ağır yüklerimi götüren misin
Katar maya ile dür sen mi geldin

Yüzünde benlerin hindidir hindi
Bilmem melek midir arştan mı indi
Bir su ver içeyim yüreğim yandı
Ağustos ayında kar sen mi geldin

Bülbüller ötüyor hüsnün bağında
İntizarım kaldı göğsün ağında
Elim kelepçede cellat önünde
Derdimin dermanı car sen mi geldin

Ol nesl-i Adem'in belinden misin
Gülşen bahçesinin gülünden misin
Firdevs-i Ala'nın ilinden misin
Cennet-i Ala'dan hur sen mi geldin

Pir Sultan Abdal'ım sen seni döşür
Yarin sevdaları sere ulaşır
Türlü libasları giyer kuşanır
Çarşılar bezenmiş al sen mi geldin

Pir Sultan Abdal

Dağlar

Ey benim divane gönlüm
Dağlara düştüm yalnız
Bu cefayı kendi özüm
Pek mail gördüm yalnız

Dağlar var dağlardan yüce
Dağmı dayanır bu güce
Derdimi üç gün üç gece
Söylerim bitmez yalnız

Şah'ın ayağına varsam
Hayırlı gülbengin alsam
Kızılıрмаğa gark olsam
Çağlasam aksam yalnız

Pir Sultanım ey erenler
Erine niyaz edenler
Üçler, kırklar, yediler
Mürvete geldim yalnız

Pir Sultan Abdal

Dediler Bir Suna Aştı

Hacı Bektaş tekkesinin dışından
Dediler bir suna aştı yalnız
Ayırmışlar yareninden eşinden
Dediler bir suna aştı yalnız

Eşinden ayrıldı Bektaş'a vardı
Kuru göllerde çok savaşlar kıldı
Ayrılık haberin Mucur'dan aldı
Dediler bir suna aştı yalnız

Geçti m'ola Kızılırmak boyunca
Çeken bilir ayrılığın doyunca
Ayırmışlar on'ki imam soyunca
Dediler bir suna aştı yalnız

Aştı m'ola Kırlangıc'ın belini
Avcı rast gelirse yolar telini
Arzulamış gider dostun ilini
Dediler bir suna aştı yalnız

Pir Sultan Abdal'ım gönlümüz paslı
Dudu kumru gibi kafeste besli
Hünkar Hacı Bektaş Veli'dir nesli
Dediler bir suna aştı yalnız

Pir Sultan Abdal

Deli Gönül

Bir su bir gölde çok durursa kokar
Azar azar çağla ak deli gönül
Bulanık akma ki içmezler seni
Çeşmenin gözünden çık deli gönül

Ateş gibi birden parlayıp yanma
Yanıp yanıp çevre yanın yandırma
Kah karanlık kah aydınlık görünme
Meydanda mum gibi yan deli gönül

Kaba rüzgar gibi boşa dolaşma
Çalıya çırpıya değip ileşme
Toz toz olup topraklara karışma
Harman yeli gibi es deli gönül

Kara toprak gibi sakin ol otur
Hak'tan ne gelirse kabul et getir
Bahar aylarının yemişin bitir
Herkes gönlünce ver deli gönül

Pir Sultan Abdal'ım bu sözüm haktır
Gaziler sözümün hatası yoktur
Aşıkın maşuktan dönmesi çoktur
Pirin eşiğine düş deli gönül

Pir Sultan Abdal

Deli Gönül İnıl İnıl inleme

Deli gönül inil inil inleme
Kadir mevlam hasretime sal beni
Viranlıkta görösen baykuş sanırsın
Bir huma kuşuyum sen de bil beni

Ulu bezirganım kumaş satarım
Gökyüzünden uçan kuşu tutarım
Yetmiş iki dilden bilir öterim
Anın için fark edemez el beni

Ak pınarın boz bulanık seliyim
Ol sebepten aklım yoktur deliyim
Naci derler dört güruhun biriyim
Ararsan hak divanında bul beni

Gider idim ben de kendi işime
Aşkın doluları yağdı başıma
Ağu kattı benim tatlı aşıma
Ummanlara gark eyledi sel beni

Pir Sultan'ım ırak yoldan gelirsin
Gevherin kıymetini nerden bilirsin
Eksikliğim çoktur sen de bilirsin
Eksiklikle kabul eyle gel beni

Pir Sultan Abdal

Derdim Çoktur

Derdim çoktur hangisine yanayım
Yine tazalandı yürek yarası
Ben bu derde kande derman bulayım
Meğer Şah elinden ola çaresi

Efendim efendim benim efendim
Benim bu derdime derman efendim

Türlü donlar giyer gülden naziktir
Bülbül cevreyleme güle yazıktır
Çok hasretlik çektim bağrım eziktir
Güle güle gelir canlar paresi

Benim uzun boylu servi çınarım
Yüreğime bir od düştü yanarım
Kiblem sensin yüzüm sana dönerim
Mihrabımdır kaşlarının arası

Didar ile muhabbete doyulmaz
Muhabbetten kaçan insan sayılmaz
Münkir üflemele çırağ söyünmez
Tutuşunca yanar aşkın çırası

Pir Sultan'ım katı yüksek uçarsın
Selamsız sabahsız gelir geeçersin
Dilber muhabbetten niçin kaçarsın
Böyle midir ilimizin töresi

Pir Sultan Abdal

Dereyi Aşağı Gelir Kurdizi

Dereyi aşağı gelir kurdizi
Aç kurdun ağzında bir körpe kuzu
Mevlayı seversen ağlatma bizi
Meleme koyunum vazgel kuzundan

Koyun sen kuzunu kuzulamadın mı
Sağında solunda gizlemedin mi
Aç kurt gelir deyi gözlemedin mi
Meleme koyunum vazgel kuzundan

Yüreğimin ince sızısı mısın
Alnımızın kara yazısı mısın
Abdal Pir Sultan'ın kuzusu musun
Meleme koyunum vazgel kuzundan

Pir Sultan Abdal

Dert Beni

alçakta yüksekte yatan erenler
yetişin imdada aldı dert beni
başım alıp hangi yere gideyim
gittiğim yerlerde buldu dert beni

oturup benimle ibadet kıldı
yalan söyledi de yüzüme güldü
yalın kılıç oldu üstüme geldi
çaldı bölük bölük böldü dert beni

pir sultan abdal'ım gönül hastadır
kimseye diyemem gönlüm yastadır
bilmem deli oldu bilmem hastadır
şöyle bir sevdaya saldı dert beni

Pir Sultan Abdal

Diken Arasında Bir Gül Açıldı

Diken arasında bir gül açıldı
Bülbülüm bahçene ötmeğe geldim
Bezirganım yüküm gevher satarım
Ali pazarına dökmeğe geldim

Baç'ım vermeyince yüküm satılmaz
Gevherin hasına hile katılmaz
İnkâr toru ile şahin tutulmaz
Bir gerçek tor'una düşmeğe geldim

Ben bend oldum şu meydana atıldım
İkrar verdim ikrarıma tutuldum
İbtida taliptim pire katıldım
Pirin eteğini tutmağa geldim

Pir Sultan Abdal'ım yüreğim döğün
İmamlar rengine boyandım bugün
İrehber pişirir talibin çiğın
Ahiri bu imiş pişmeğe geldim

Pir Sultan Abdal

Dinle Sana Bir Nasihat Edeyim

Dinle Sana Bir Nasihat Edeyim
Hatırdan Gönülden Geçici Olma
Yiğidin Başına Bir Hal Gelirse
Bunu Ellere Açıcı Olma

Mecliste Arif Ol Kelamı Dinle
El İki Söylerse Sen De Bir Söyle
Elinden Geldikçe Sen İyilik Eyle
Hatıra Dokunup Yıkıcı Olma

El Ariftir Yoklar Senin Fendini
Dağıtırlar Tuzağını Bendini
Alçaklarda Otur Gözet Kendini
Kat-i Yükseklerden Uçucu Olma

Pir Sultan Abdalım Sözüm Başarır
Aşkın Deryasını Boydan Aşırır
Seni Bir Mecliste Hacil Düşürür
Kötülerle Konuş Gocucu Olma

Pir Sultan Abdal

Dostlar Bizi Safa İle Gönderin

Geldim gider oldum illerinize
Dostlar bizi safa ile gönderin
Doyamadım tatlı dillerinize
Dostlar bizi safa ile gönderin

Şöyle bir güzelden ahd alamadım
Bir ahbine bütün yar bulamadım
Bir daha ya geldim ya geledim
Dostlar bizi safa ile gönderin

Himmet eylen şu dağları aşalım
Pir aşkına kaynaşalım çoşalım
Gelin birer birer helallaşalım
Dostlar bizi safa ile gönderin

Çıkalım yaylaya inelim düze
Himmet eylen yaran ahbablar bize
Bir selam göndersem gelir mi size
Dostlar bizi safa ile gönderin

Pir Sultan Abdal'ım Hakk'a yakındır
Edebi erkanı hemen takın dur
Ölüm uzak derler hemen yakındır
Dostlar bizi safa ile gönderin

Pir Sultan Abdal

Dostun Bahçesine Bir Hoyrat Girmis

Dostun bahçesine bir hoyrat girmis
Korudur hey benli dilber korudur
Gülünü dererken dalını kırmış
Kurutur hey benli dilber kurutur

Şu meydanda serilidir postumuz (*)
Çok şükür Mevlâ'ya gördük dostumuz
Bir gün kara toprak bürür üstümüz
Çürütür hey benli dilber çürütür

Kendisi okur da kendisi yazar
Hak hilâl kaşına eylemiş nazar
Senin akranların cennette gezer
Hürüdür hey benli dilber hürüdür

Hangi dinde isen ona tapayım
Yarın mahşer günü bile kopayım
Eğil bir yol ak gerdandan öpeyim
Beri dur hey benli dilber beri dur

Dervişe n'olursa kendi tacından(*)
Irakibe ölüm yâre geçinden
Benzimin sarısı senin ucundan
Sarıdır hey benli dilber sarıdır

Pîr Sultan Abdal'ım başından başlar
İyisini yer de kemini taşlar
Bin çiçekten bir kovana bal işler
Arıdır hey benli dilber arıdır

(*) Post: Alevî Bektasî törenlerinin yapıldığı meydanda (odada) tarikat ulularının onikisinin makamı sayılan oniki post.

(*) Taç : Dervislerin giydiği başlık

Pir Sultan Abdal

Döndün Mü Benden Yüzü Dönesi

Döndün mü benden yüzü dönesi
Verdiğin ikrara saldım ben seni
İkrarı boynuna kement olası
Verdiğin ikrara saldım ben seni

Zemheride yağın karlar erimez
Aşk atına binen gönül farılmaz
İkrar birdir iki yere verilmez
Verdiğin ikrara saldım ben seni

İkrar verdim ikrarıma güderim
İkrarsız dilberi ya ben n'iderim
Varıp bir ikrarlıya şefaät ederim
Verdiğin ikrara saldım ben seni

İkrar verir ikrarından dönücü
Arayıp da kendi gibisin bulucu
Bak sonunda gelsin hakkın kılıcı
Verdiğin ikrara saldım ben seni

Uzun yaylana da çıkmayım derdim
Soğuk sularını içmeyeim derdim
Serden geçip senden geçmeyim derdim
Verdiğin ikrara saldım ben seni

Pir Sultan Abdal'ım ahirim aman
Münkirin göynünden gitmesin güman
Şefaät etmesin o ahir zaman
Verdiğin ikrara saldım ben seni

Pir Sultan Abdal

Dönen Dönsün

Koyun beni hak aşkına yanayım
Dönen dönsün ben dönmezem yolumdan
Yolumdan dönüp de mahrum mu kalayım
Dönen dönsün ben dönmezem yolumdan

Kadılar müftüler fetva yazarsa
İşte kement işte boynum asarsa
İşte haçer işte başım keserse
Dönen dönsün ben dönmezem yolumdan

Bir gün mahşer olur divan kurulur
Suçlu suçsuz varsa orda bulunur
Piri olmayanlar anda bilinir
Dönen dönsün ben dönmezem yolumdan

PİR SULTAN'ım arşa çıkar ünümüz
O da bizim ulumuzdur pirimiz
Hakka teslim olsun garip canımız
Dönen dönsün ben dönmezem yolumdan

Pir Sultan Abdal

Durmaz Yezit Oklar Bizi

Geldik darına duşlandık
İrehbere bağışlandık
Bir aşıyla aşilandık
Durmaz Yezit oklar bizi

Gönül bir ulu şehirdir
Rızasız lokma zehirdir
Talib yiyemez haklar bizi
Hak iyesi haklar bizi

Tarikattadır elimiz
Hakikattadır yurdumuz
Hak'la olunca virdimiz
Her kazadan saklar bizi

Meydana meydan gūzarım
Hak olan yere nazarım
Gaibde sırda gezerim
Göremesin çoklar bizi

Pir Sultan talib devirir
Mervanın külün savurur
Yedi kat barü çevirir
Ali anda saklar bizi

Pir Sultan Abdal

Duysun Canlar Deyü Bizi Asarlar

Yeşil başlı ördek göllere uçtu
Duysun canlar deyü bizi asarlar
Bir taş oynamasın yerli yerinden
Duysun canlar deyü bizi asarlar

Çıkardılar ağ bedenden atmaya
Şimdi indirdiler yine dahmeye
Kanrıldım çevrildim baktım zahmaya
Duysun canlar deyü bizi asarlar

Varlığın çevresi dopdolu incir
Severim demeye canım zarıncır
Elimde kelepçe boynumda zincir
Duysun canlar deyü bizi asarlar

İlimi sorarsan köyümdür Banaz
Dilerim onmasın ol karılı Sivas
Bir ben ölmeyinen alem yıkılmaz
Duysun canlar deyü bizi asarlar

Pir Sultan Abdal'ım kaddim büküldü
Gözümün gevheri yere döküldü
Kendir kement boğazıma takıldı
Duysun canlar deyü bizi asarlar

Pir Sultan Abdal

Dünya Benim Diye Göğsünü Germe

Dünya benim diye göğsünü germe
Dünya kadar malın olsa ne fayda
Söyleyen dillerin söylemez olur.
Bülbül gibi dilin olsa ne fayda

Kurtulamazsın Ayrail`in elinden
Bir gün olur çıkarırlar evinden
Allah`ın ismini koyma dilinden
Dünya kadar pulun olsa ne fayda

Sende dersin söz içinde sözüm var
Çalarsın çırparsın oğlum kızım var
Senin şunda üç beş arşin bezin var
Bütün dünya malın olsa ne fayda

Yalan söyler kov gıybetten geçmezsin
Helalini haramını seçmezsin
Kesilir nasibin su da içmezsin
Akan çaylar senin olsa ne fayda

Pir Sultan Abdal`ım çökse otursa
Külli günahlarım alsa götürse
Dünya benim diye çekse getirse
Dünya sana baki kalmaz ne fayda

Pir Sultan Abdal

Dünyanın Üzerinde Kurulu Direk

Dünyanın üzerinde kurulu direk
Emek sayılmadan, sizler bu yürek
Bu düzeni kim kurmuş bizler de bilek
Söyle canım söyle dinlesin canlar

Ocağa koymuşlar köşe taşını
Hak kollaşın gerçeklerin işini
Bir gün ağrıdırlar senin başını
Söyle canım söyle dinlesin canlar

Adem eker yeryüzüne ekini
Ekin saklar yer altında kökünü
Ayıkla gör karasını akını
Söyle canım söyle dinlesin canlar

Pir Sultan Abdal'ım farz eylesinler
Yola gelmeyenden edilmez minnet
Cümlenin muradı dünyada cennet
Söyle canım söyle dinlesin canlar

Pir Sultan Abdal

Ecel Burcu

Hak belasın versin Mülcem Oğlu'nun
Hançer ile kanın saçtı Ali'nin
Terk eyledi Bağdat gibi şarını
Ecel burcu boynun büktü Ali'nin

Ali'm çeker idi dünya firkatın
Cümle kullarını alırdı satın
Fatma Ana ile Şehriban Hatun
Libasın üstüne döktü Ali'nin

Ali'm ah eyledi eridi sızdı
Kanber de bu işte ayrılık sezdi
Oğlu İmam Hasan tabutu düzdü
Tabutu misk anber koktu Ali'nin

Bir nur doğdu Muhammed'in veçhinde
Zülfikar oynadı Çin ü Maçin'de
Doksan bin evliya sancak içinde
Gözleri kan ile doldu Ali'nin

Pir Sultan Abdal'ım sever hazırı
İstemişler Üveys ile Hızır'ı
Yükletmişler Ab-ı Zemzem çadırı
Deve kapısına çöktü Ali'nin

Pir Sultan Abdal

Eğer Dost Irmağın

Eğer dost ırmağın gözün ararsan
Serçeşme'den gelir suyun durusu
Ali Muhammet'tir Muhammet Ali
İkisi de bir elmanın yarısı

Ali'm engür ezdi kırklar da içti
Kırkı da mest oldu kendinden geçti
Muhabbetin kapısını kim açtı
Cümlesi de bir ikrarın çerisi

Ali'm yola gider menzili keser
Sofi nerde olsa yalanı basar
Bir kale yaptırmış on iki hisar
Sor nedendir duvarının örüsü

Dört kapısı vardır kırk da dükkanı
Üçyüz altmış altı gevher madeni
On yedi kişidir alıp satanı
Cümlesinin sarrafıdır birisi

O kalenin bedenine kuş konar
Kanadı üstünde kandiller yanar
Pir Sultan Abdal'ım secdeye iner
Aşık oldum gitmez benzim sarısı

Pir Sultan Abdal

Ekeyim De Eğleneyim Bir Zaman

Gurbet elde yağ ellerin derdini
Çekeyim de eğleneyim bir zaman
Yaralı sineme bal ile tuzu
Ekeyim de eğleneyim bir zaman

Sılaya gönderdim gönül kuşunu
Seyredip gidiyor dağlar başını
Akıttığın gözlerimin yaşını
Dökeyim de eğleneyim bir zaman

Aşıp gider var mı bizim illeri
Yel ırgalar zülfündeki telleri
Dostlarımın göreçeği yerleri
Gezeyim de eğleneyim bir zaman

Pir Sultan Abdal'ım Seyyit Nesimi
Destan etti şu illerde sesimi
Uğrun uğrun bir kenarda yasını
Tutayım da eğleneyim bir zaman

Pir Sultan Abdal

Ela Gözlü Yardan Bize Gel Oldu

Ela gözlü yardan bize gel oldu
Varamam Şu yerler yazlanmayınca
Hiç talip kalmadı ehl-i dil oldu
Gerçekler bilinmez izlenmeyince

Ali'yi sevenler ayan eylemez
Saklayıp sırrını beyan eylemez
Erenler nutkunu nihan eylemez
Muhabbet kurulup sözlenmeyince

Ali'yi sevenler gönül döŐürür
DöŐürür de aşk kazanın taşırır
Her mürşit çiğ talip mi pişirir
Ateş yakıp altı közlenmeyince

Pir Sultan Abdal'ım demek olur mu
Hercai dilbere emek olur mu
Rızasız lokmasın yemek olur mu
Mürşit nazarında tuzlanmayınca

Pir Sultan Abdal

Emeğin Yite Mi Dersin

Bir aşkın deryasın boyla
Kıyısı öte mi dersin
Bir gerçeğe hizmet eyle
Emeğin yite mi dersin

Nadanı kondurma bağa
Düşürür seni tuzağa
Şekerler yedersen sen zağa
Tuti olup öte mi dersin

Arifler yola giderler
İrfanda sohbet ederler
Nişansız yari n'ederler
Can gönül kata mı dersin

Bellidir kalbi boş olan
Nişan verendir hoş olan
Hercaiye yoldaş olan
Menzile yete mi dersin

Pir Sultan Abdal coşmayan
Aşk küresinde pişmeyen
İlkin Hakk'a ulaşmayan
Sonradan yete mi dersin

Pir Sultan Abdal

Emek Çektim Bir Ev Yaptım Erenler

Emek çektim bir ev yaptım erenler
Yine bu güzele bildiremedim
Bahar geldi çiçek bitti ot bitti
Toprak güldü taşı güldüremedim

Yüreğimde belli belli yaralar
Şeytan kalbin almış gözün köreler
Hakk'ın niyaz eylemeye âr eyler
Eğilip bir secde kıldırımadım

Hû demine bir ikrarı güdenin
Tu yüzüne ikrarından dönenin
Pîr Sultan'ım münafığı nâdanın
Gönül aynasını sildiremedim

Pir Sultan Abdal

En İyi Dostundan Sakın Sen Seni

Bir öğüdüm vardır sana söyleyem
En iyi dostundan sakın sen seni
Öğüdüm dinlersen manası budur
En iyi dostundan sakın sen seni

Gelir senin ile güler de oynar
Ardınca önünce ayıbın söyler
Bir vakit gelince önüne çıkar
En iyi dostundan sakın sen seni

Senin ile hüsnün bahçesin gezer
Gönül aşk elinden satırlar yazar
Ardınca önünce kuyular kazar
En iyi dostundan sakın sen seni

Gelir senden önce yükseğe çıkar
Gözlerinden kanlı yaşını döker
Ayağın kayınca urganın çeker
En iyi dostundan sakın sen seni

Pir Sultan Abdal'ım böyle söyledi
İndi aşkın deryasını boyladı
Bunu işlemeyen kula söyledi
En iyi dostundan sakın sen seni

Pir Sultan Abdal

Erenler Kahretti Saldı İşkile

Erenler kahretti saldı işkile
Gönlüm şifalandı gümana geldim
Ali oğlu çare eyle müşküle
Sana mürvet ile amana geldim

Can evinde muhabbetim azaldı
Gönül aşkın deryasında yüzerdi
Yarelerim sağalmışken tazeldi
Gaziler derdime dermana geldim

Hak'tan kula her ne gelirse haktır
Erkansız işlere ırızam yoktur
Erenlerin lütfu keremi çoktur
Yarem sızıladi imana geldim

Himmet edin erler bir dahi yetem
Kalbimden şekkile şüphemi atam
Zat-ı sıfat olam bir dilden ötem
Bir desti tutmaya damana geldim

Pir Sultan Abdal'ım gör bize n'oldu
Ali'nin gülbengi bize zulm oldu
Muhabbet yurduna vesvese doldu
Sen bir padişahsın demana geldim

Pir Sultan Abdal

Erenlere Eş Olayım

Erenlere eş olayım
Bu yola yoldaş olayım
İçeyim sarhoş olayım
Aymak elinden gelir mi

Alna yazılmış yazıyı
Besili körpe kuzuyu
Hakk'ın yazdığı yazıyı
Bozmak elinden gelir mi

Dere tepe dümdüz olur
Gece geçip gündüz olur
Gökte kaç bin yıldız olur
Saymak elinden gelir mi

Pir Sultan'ım der Hatayı
Dilimiz söyler hatayı
Pişmedik çiğ yumurtayı
Soymak elinden gelir mi

Pir Sultan Abdal

Erler Himmet Edin

Banaz'dan sürdüler bizi Sivas'a
Erler himmet edin ben gidiyorum
Garipçe canıma kıldılar cefa
Erler himmet edin ben gidiyorum

Gidi kafir gelir dedim imana
Kuzular ağlıyor hem yana yana
Getirip de haps ettiler zindana
Erler himmet edin ben gidiyorum

Gidi dideceğim yoldan kalmadı
Güzel Şah'a gelir dedim gelmedi
Pirimizden bize himmet olmadı
Erler himmet edin ben gidiyorum

Urganım çekildi sığındım dara
Üstüme döküldü ağ ile kara
Muhbirim üstünde çırallar yara
Erler himmet edin ben gidiyorum

Pir Sultan Abdal'ım kolum büküldü
Aktı gözüm yaşı yere döküldü
Ahir urgan boğazıma takıldı
Erler himmet edin ben gidiyorum

Pir Sultan Abdal

Evvel Bu Dergâhtan Kismet

Evvel bu dergâhtan kismet
Alır da var almaz da var
Tarikate kadem basıp
Gelir de var gelmez de var

Bazını almış destine
Hizmet ederdi dostuna
Ahd ile ikrar üstüne
Durur da var durmaz da var

Olayım der isen Hızır
İrfan defterine yazıl
Hak her yerde hazır nazır
Görür de var görmez de var

Hem bizim dolumuzdan
Çıkman sakın yolumuzdan
Pir Sultan'ım halimizden
Bilir de var bilmez de var

Pir Sultan Abdal

Ey Erenler Çün Bu Sırrı Dinledim

Ey erenler çün bu sırrı dinledim
Huzur-ı mürşide vardım bu gece
Hakikat sırrını andan anladım
Evliya merdanın gördüm bu gece

Mürşidim Muhammet buldum yolumu
Rehberim Ali'dir verdim elimi
Tiğbend ile bağladılar belimi
Erenler sırrına erdim bu gece

Erenler rahına eyledim iman
Kalmadı gönlümde şek ile güman
Ne bilir bu sırrı Yezid'le Mervan
Küll-i varım Hakk'a verdim bu gece

Andelip misali avaz ederek
Kati sema üzre pervaz ederek
Yedi aza ile niyaz ederek
Ayn-ı cem güllerin derdim bu gece

Pir Sultan'ım Hakk'a niyaz ederim
Erenler rahına doğru giderim
Küll-i varım Hakk'a teslim ederim
Hakk'ın cemalini gördüm bu gece

Pir Sultan Abdal

Ey Sofi Özüne Bir Muradım Var

Ey sofi özüne bir muradım var
Elin günahını sen mi görürsün
Yüzün kara bir külhanda yerin var
Ali divanına nasıl varırsın

Rehberin kim olduğunu bilmezsin
Kov ile gıybeti elden koymazsın
Ahrette yatacak yer de bulamazsın
Toprak kabul etmez nerde kalırsın

Lokman sofusunu eli tutarsın
Hakk'ın döşeğine yere yatarsın
Bilmem yetmiş iki dilden ötersin
Sen bu dilin kangısını bilirsın

Pir Sultan Abdal'ım böyle olunca
İhlas talip muradını alınca
Devir dönüp halin ile gelince
Sen de bu huy ile murdar olursun

Pir Sultan Abdal

Ey Yezit Sen Neden Yeldin

Ey Yezit sen neden yeldin kastıma
Erdebil'de Şah Safi'den buyruğum
İlettin Urum'a çoban eyledin
Sırtımdaki alet midir çağlığım

Mağripten de çatal nurlar doğarsa
Mümin kula Hak rahmeti yağarsa
Hasan Hüseyin bana sahip olursa
Yanımdakine çok olur eyliğim

Ol İmam Zeynel'e merdan uyarsa
İmam-ı Bakır'dan iğzer ayarsa
İmam Cafer buyruğunu duyarsa
Anın için Hak yanında baylığım

Musa Kazım ciğerimi yakıyor
Irmaklar Cennet'te kevser akıyor
Aslımız İmam Rıza'ya çıkıyor
Muhammet Ali'ye vardır soyluğum

Taki Naki'ye iradet getirdiğim
Düldül oldum Şah Ali'ye götürdüm
Yöğrük oldum üç yaşında satıldım
Kimseler de bilmez benim taylığım

Pir Sultan Abdal'ım alır satarım
Askeri Mehdi'ye meyil katarım
Mansur olup şu cihanı atarım
Her ağaçta olmaz benim yaylığım

Pir Sultan Abdal

Felek Beni Nazlı Yardan Ayırdı

Ne güzel de muradıma ererken
Felek beni nazlı yardan ayırdı
Ak gül kırmızı gül dererken
Felek beni nazlı yardan ayırdı

Kızardı kayalar don giydi dağlar
Yeşil yaprak ile bezendi bağlar
Yar ile sahraya çıktığım çağlar
Felek beni nazlı yardan ayırdı

Demir kafes idim doldum ıssıldım
Kurulu yay idim durdum kasıldım
Yemeden içmeden sudan kesildim
Felek beni nazlı yardan ayırdı

Yaz gelende yazı yaban yurt olur
Ak sürüye kara koyun kurt olur
Sevip sevip ayrılması dert olur
Felek beni nazlı yardan ayırdı

Pir Sultan Abdal'ım inem yarışam
Yarışam da ummanlara karışam
Başına gelmiş yok varam danışam
Felek beni nazlı yardan ayırdı

Pir Sultan Abdal

Felekler Zuhur Olalı

Felekler zuhur olalı
Arttı derdim fizahım var
Günahım çoktur gamım yok
Mehdi gibi bir mahım var

Gayettir Ali'nin demi
İmam Hasan gevher kanı
Şah İmam Hüseyin gibi
Muallakta dergahım var

İmam Zeynel leyl ü nehar
İmam Bakır kırdı küffar
Mehr içinde İmam Cafer
Şemsi gibi bir mahım var

Musa-yı Kazım'a düştük
Ali Rıza'ya eriştik
Muhammet Taki'den içtik
Türlü türlü kadehim var

Pir Sultan'ım Naki candır
Askeri dindir imandır
Mehdi sahib-i zamandır
Mürvetli padişahım var

Pir Sultan Abdal

Fetva Vermiş Koca Başlı Kör Kadı

Fetva vermiş koca başlı kör kadı
Şah diyenin dilin keseyim deyü
Şatır yaptırmış Allah'ın laneti
Ali'yi seveni keseyim deyü

Şen kulların örüğünü uzatmış
Müminlerin baharını güz etmiş
On ikiler bir arada söz etmiş
Aşıkların yayın yaşayım deyü

Hakk'ı seven aşık geçmez mi candan
Korkarım Allah'tan korkum yok senden
Ferman almış Hıdır Paşa sultandan
Pir Sultan Abdal'ı asayım deyü

Pir Sultan Abdal

Firdevs-i Ala

Firdevs-i Ala'da bir yanal elma
On sekiz bin ilmin nuru dediler
Muhammet Mustafa Haydar-i Kerrar
Hünkar Hacı Bektaş Veli dediler

Çocuktı mektebe babası götürdü
Élif be demeden mana yetürdü
Akıttı pınarı susam bitürdü
Hacısı hocası beli dediler

Pirim der ki Bektaşiyim Bektaş
Size nasip veren ol nasıl kişi
Sıkar un ederdi örk gibi taş
Budur cümlemizden ulu dediler

Derildi geldiler halfeler pirlər
Bektaş namında er yok dediler
Bize bir yeşil el nasip verdiler
Görünce tanırız eli dediler

Er isen darı geç üstünde otur
Ulu kişi isen maksudun bitir
Senedin var ise senedin getir
N'edelim senetsiz eli dediler

Kimi inandı beli bes dedi
Kimi inanmadı senet istedi
Ol Şah'ım anlara elin gösterdi
Budur ol Şah'ımız Ali dediler

Evvel Ali idi sonra Vel'oldu
Yol erkan bir zaman batında kaldı
Urum ellerinden nameler geldi
Budur Hakk'ın doğru yolu dediler

Pir Sultan Abdal'ım Şah'ım velidir
Cihani bürüyen anın nurudur
Şüphemiz yok Hak Muhammet Ali'dir
Bilmeyene Mülcem soyu dediler

Pir Sultan Abdal

Firdevs-i Ala İçinde

Tarikate ikrar verdim
Lanet Yezit'ten el yudum
Muhammet Ali'yi gördüm
Firdevs-i ala içinde

Allah bir Muhammet haktı
Rehberim kemendi taktı
ekti pire teslim etti
Firdevs-i ala içinde

Pirden nasihatı aldım
Ben belimi bağlı gördüm
Kendimi Mirac'da buldum
Firdevs-i ala içinde

Ben kutlu postuma geçtim
Sekahm Őerbetin içtim
Ol saat kıl-kalden geçtim
Firdevs-i ala içinde

Didar defterine geçtim
Münkir mnafıkı seçtim
Mezhebde Cafere düştüm
Firdevs-i ala içinde

Mehdi'ye vardır niyazım
İmamlara bağlı zm
Şükür didar gördü gözüm
Firdevs-i ala içinde

Pir Sultan'ım dünya fani
Bizdedir Hakk'ın nişanı
Hakk'a kurban verdim canı
Firdevs-i ala içinde

Pir Sultan Abdal

Gafil Gezme Şaşkın

Gafil gezme şaşkın bir gün ölürsün
Yalan dünya senin olsa ne fayda
Akibet alırlar tatlı canın
Bülbül gibi dilin olsa ne fayda

Söylersin de söz içinde şaşmazsın
Helâli haramı yersin seçmezsin
Nasibin kesilir de sular içmezsin
Akar çaylar senin olsa ne fayda

Söylersin de el içinde sözün var
Yeler çalışırsın oğlun kızın var
Bu dünyada üç beş arşın bezin var
Bedestenler senin olsa ne fayda

Bir gün alır götürürler evinden
Hakk'ın kelâmını koyma dilinden
Kurtulaman Ezrail'in elinden
Dünya dolu malın olsa ne fayda

Pir Sultan Abdal'ım çıktık oturduk
Kaza lokmasını burda yetirdik
Dünya bizim diye çektik getirdik
Yalan dünya bizim olsa ne fayda

Pir Sultan Abdal

Geçebilirsen Gel Beri

Açıldı cennet kapısı
Lal-ü gülherdir yapısı
Kıldan incedir köprüsü
Geçebilirsen gel beri

Canımız melek canıdır
Tenimiz süleyman tenidir
İçtiğimiz aslan sütüdür
İçebilirsen gel beri

Ben hocama kul olmuşum
Üstattan öğüt almışım
Ben kanadım bağlamışım
Çözebilirsen gel beri

Ben has bahçenin gülüyüm
Ayn-ı cemin bülbülüyüm
Kırk kapının kilidiyim
Açabilirsen gel beri

PİR SULTAN'ım Haydar heman,
Dağları bürüdü duman
İşte İncil, işte Kur'an
Seçebilirsen gel beri

Pir Sultan Abdal

Geçti Dost Kervanı

Şu karşı yaylada göç katar katar
Bir güzel sevdası gözümde tüter
Bu ayrılık bize ölümden beter
Geçti dost kervanı eyleme beni

Şu benim sevdiğim başta oturur
Bir güzelin derdi beni bitirir
Bu ayrılık bize ölüm getirir
Geçti dost kervanı eyleme beni

Pir Sultan Abdal'ım kalkın aşalım
Aşıp yüce dağı engin düşelim
Çok nimetin yedik helallaşalım
Geçti dost kervanı eyleme beni

Pir Sultan Abdal

Gel

Gam elinden benim zülfü siyahım
Peykan değdi sinem yaralandı gel
Suna başın için ağlatma beni
Bugün sevda candan aralandı gel

Gamdan hisar oldum mekanım yurdum
İşitmez avazım dinlemez virdim
Bir değil beş değil on değil derdim
Düğümler baş verdi sıralandı gel

Hasretine vasıl olam mı böyle
Mecnun'a da baki kalır mı Leyla
Ölümlü dünyadır gel helal eyle
Yüklendi barhanem kiralandı gel

Ne çekerse dertli sinem dağ olmaz
Günler gelir geçer ömür çoğalmaz
Neşterlidir yaralarım unulmaz
Göğerti çevresi karalandı gel

Pir Sultan Abdal'ım haftada ayda
Günler gelir geçer bulunmaz fayda
Gönül Hak arzular canım hayhayda
Toprağım üstüme kürelendi gel

Pir Sultan Abdal

Gel Benim Derdime Bir Derman Eyle

Gel benim derdime bir derman eyle
Alemler derdine derman olansın
Özümün hükmüne bir ferman eyle
Alemler hükmüne ferman olansın

Bir ismin Haydar'dır, bir ismin Ali
Hak Murtaza dedi sana ya Veli
Cihanın ahiri hem de evveli
Velayet mülküne sultan olansın

Pir Sultan Abdal'ım, meydanda merdim
Her ner'ye baktımsa yarimi gördüm
Seherde tesbihim evradım virdim
Garip gönüllere mihman olansın

Pir Sultan Abdal

Gel Efendim Gel (Hasretinle Beni)

Hasretinle beni üryan eyledin
Beklerim yolların gel efendim gel
Gönül kuşu kalktı cevlan eyledi
Beklerim yolların ali ali gel efendim gel

Evvel ahir sensin dönmezem senden
Meyl ü muhabbetin çıkar mı candan
Gönül göç eyledi kevn ü mekandan
Beklerim yolların gel efendim gel

Tevarih çoğaldı da hadden aşdı
Urum sofuları bildiğin şaşdı
Şimdi gayret Şah-ı Merdan'a düştü
Gözlerim yolların gel efendim gel

Horasan'dan kalktı Hind'i yarararak
Top top olmuş hariciler kırarak
Bendelerin Şah'ına yalvararak
Beklerim yolların gel efendim gel

Bozuldu yolcular yollarda kaldı
Ayin erkan gitti dillerde kaldı
Bendelerin zayıf hallerde kaldı
Beklerim yolların gel efendim gel

Pir Sultan'ım Allah Allah diyelim
Gelin nikabını elden koyalım
Takdir böyle imiş biz ne diyelim
Beklerim yolların gel efendim gel

Pir Sultan Abdal

Gel Ey Dostum

Aç artık dost kollarını
Gel ey dostum yavaş yavaş
Yol karlık gözüm görmez
Gel ey dostum yavaş yavaş

Haydar-ı şah senin adın
Bilirim sende muradım
Çok peygambere uğradım
Gel ey dostum yavaş yavaş

Bir su içtim derin gölden
Hiç ayrılmam ben bu yoldan
Arif olan anlar halden
Cahillerden bilen yoktur

Pir Sultan'ım konar göçer
Halini bilene açar
Misafirler gelir geçer
Eğlenip de kalan yoktur

Pir Sultan Abdal

Gel Ey Zahit

Gel ey zahit bizim ile çekişme
Hakk'ın yarattığı kul bana neyler
Kendi kalbin arıt bize ilişme
Sendeki küfr bendek'imana neyler

Zahit sen bu sırra erem mi dersin
Erenler halinden bilem mi dersin
Mescit hak meyhane haram mı dersin
Hak olan mescide meyhane neyler

Zahit sen bu yola diken ekersin
Hatıra dokunur gönül yıkarsın
Yüküm vardır deyü zahmet çekersin
Yavuz başcı yüksüz kervana neyler

Sekiz derler şol Cennet'in kapısı
Hakk'a doğru açılmış hepisi
Korkusun çektiğin Sırat köprüsü
Onu doğru geçen insana neyler

Pir Sultan Abdal'ım er haksın er hak
Münkir olanlardan ıraksın irak
Kurdun işi namert lokmasın yemek
Hak için adanan kurbana neyler

Pir Sultan Abdal

Gel Güzelim Kaçma Benden

Gel güzelim kaçma benden
Yad değiliz bülbülüz biz
Biz yol ehli kardaşlarız
Erkan içinde yoluz biz

Söyleşelim halden hale
Dilleşelim dilden dile
Biz gezeriz ilden ile
Taze açılmış gülüz biz

Gel söyleşelim bu sözü
Hakk'a edelim niyazı
Ko kınasın iller bizi
.....biz

Eğer zahirde batında
Görünen her sıfatında
Cevahir sarraf katında
Nadan yanında puluz biz

Pir Sultan'ım ne ağlarsın
Gözünden kan yaş dağlarsın
Sen bizden ateş umarsın
Yanmış üfrülmüş külüz biz

Pir Sultan Abdal

Gel İmdi Oku

Gel imdi oku ol Ümmül Kitab-ı
Gözü ile görmüş var mıdır Hakk'ı
On iki bahçede kırk sekiz kapı
Daim hizmetinde duran kul nedir

Başlayım yoluna ben de Ali'nin
Duası makbuldür gerçek velinin
Üçyüz altmış altı selvi dalının
Budağında açan iki gül nedir

Sana mana verdim sen de al imdi
Eğer arif isen sen de bil imdi
Ezelden Cennet'te sen de bu imdi
Bir kandil içinde iki nur nedir

Pir Sultan Abdal'ım çağır ya Gani
Veren Allah yine alır ol canı
Gönül bir gemidir akıl dümeni
Akıl dümen ya söyleyen dil nedir

Pir Sultan Abdal

Gel Koyun Meleme

Sabah olur koyun kuşluğa gelir
Her koyun arar da kuzusun bulur
Ağca koyun meler arada kalır
Gel koyun meleme vazgel kuzundan

Benim kuzum kuzuların beyidir
Ağca koyun yüreğimin yağıdır
Anın gideceği Yıldız Dağı'dır
Gel koyun meleme vazgel kuzundan

Koyun meler kuzusunun adı yok
Sıra sıra küleklerin südü yok
Kuzusuz yaylanın hiçbir tadı yok
Gel koyun meleme vazgel kuzundan

Koyunun başına bodcak takayım
Yönüm dönüp o koyuna bakayım
Kuzun nerde ise kuzun bulayım
Gel koyun meleme vazgel kuzundan

Koyun sen şurada kuzlamadın mı
Sağını solunu gözlemedin mi
Aç kurt gelir diye gizlemedin mi
Gel koyun meleme vazgel kuzundan

Dereye aşağı gider kurt izi
Kurt ağzında gördüm bir körpe kuzu
Seversen Mevla'yı ağlatma bizi
Gel koyun meleme vazgel kuzundan

Seni yayan çoban bir delikanlı
İbrişim bıyıklı hem ince belli
Sağında solunda püskülü belli
Gel koyun meleme vazgel kuzundan

Seni yayan çoban yetip gitmesin
Bahçesinde lale sünbül bitmesin
Seni incitenler Hakk'a yetmesin
Gel koyun meleme vazgel kuzundan

Pir Sultan Abdal'ım bu kuzu n'oldu
Koyunun feryadı ciğerim deldi
Yoksa bir aç kurt mu kuzunu aldı
Gel koyun meleme vazgel kuzundan

Pir Sultan Abdal

Gel Seninle Ahd-ü Peyman Edelim

Gel seninle ahd-ü peyman edelim
Ne sen beni unut ne de ben seni
İkimiz de bir ikrarı güdelim
Ne sen beni unut ne de ben seni

Aman kaşı keman elinden aman
Sürdük sefasını etmedik tamam
Ehl-i irfan içre olduğum zaman
Ne sen beni unut ne de ben seni

Hem saza mailem hem de sohbeta
Hem sana mailem hem de devlete
Aşkın ile düştüm diyar gurbete
Ne sen beni unut ne de ben seni

Yarimin cemali güneşte mahı
Sana aşık olan çekmez mi ahı
Getir and içelim Kelamullahı
Ne sen beni unut ne de ben seni

Abdal Pir Sultan'ı çektiler dara
Düşmüşüm aşkına yanarım nara
Bakın hey erenler şu giden yara
Ne sen beni unut ne de ben seni

Pir Sultan Abdal

Gelin Canlar Bir Olalım

Gelin canlar bir olalım
Münkire kılıç çalalım
Hüseyin'in kanın alalım
Tevekkeltü taalallah

Özü öze bağlayalım
Sular gibi çağlayalım
Bir yürüyüş eyleyelim
Tevekkeltü taalallah

Açalım kızıl sancağı
Geçsin Yezid'lerin çağı
Elimizde aş bıçağı
Tevekkeltü taalallah

Mervan soyunu vuralım
Hüseyin'in kanın soralım
Padişahın öldürelim
Tevekkeltü taalallah

Pir Sultan'ım geldi cuşa
Münkirlerin akli şaşşa
Takdir olan gelir başa
Tevekkeltü taalallah

Pir Sultan Abdal

Gelin Kardeş Pirden Ayak Turalım

Gelin kardeş pirden ayak turalım
Biz turalım tutmayandan bize ne
Hakikatı muhabbete katalım
Biz katalım katmayandan bize ne

Bizim dine yeni bir din demişler
Bir lokmayı kırk can ile yemişler
Erenler de doğru yolu komuşlar
Biz gidelim gitmeyenden bize ne

Bizim yine evvel baharımızdan
Her demde çığruşur seherimizden
Alın ey sofular gevherimizden
Biz satarız satmayandan bize ne

Yine hak sendedir sen sana bakın
Kalbini pak eyle küfürden sakın
Biz niyaz kılalım can Hakk'a yakın
Biz kılalım kılmayandan bize ne

Pir Sultan Abdal'ım ikrar güdelim
Biz bizi görelim eli n'edelim
Sınık gönülleri mamur edelim
Biz edelim etmeyenden bize ne

Pir Sultan Abdal

Gelin Yiyelim İçelim

Gelin yiyelim içelim
Bu güzellik geçer bir gün
Alem yaran yaran olmuş
Ali'm sırrın açar bir gün

Yeyip yediren bir adem
Eksik etmez Bari Hüda'm
Gök ekine misal adem
Anı eken biçer bir gün

Yeyip yedirmesi hoştur
Dayan, kahbe yürek taşır
Can dedikleri bir kuştur
Kuş kafesten uçar bir gün

Ağaçlarda yeşil yaprak
Bastığımız kara toprak
Yer altında kefen yırtmak
Boynumuzdan aşar bir gün

Pir Sultan'ım düşümüzde
Uzak değil karşımızda
Baykuş mezar taşımızda
Dertli dertli öter bir gün

Pir Sultan Abdal

Gerçekler Bilinmez

Güzeller semtinden bize gel oldu
Varamam şu iller yazlanmayınca
Kalmadı hiç talib ehl-i dil oldu
Gerçekler bilinmez azlanmayınca

Yezid'e verildi cevr ile cefa
Mümine verildi zevk ile sefa
Bunda inanmazlar, lafınız hava
Yalan ile gerçek gözlenmeyince

Ali'yi seversen dilinden koma
Bek sakla sırrını kimseye deme
Bu bir sırr-ullahtır beyan eyleme
Cemiyet kurulup sözlenmeyince

Ali'yi sevenler gönül düşürür
Düşürüben aşk kazanın taşırır
Değme rehber çiğ talib mi pişirir
Ocaklar yanıp ta közlenmeyince

Pir Sultan Abdal'ım demek mi olur
Hercai güzele emek mi olur
Terbiyesiz, ey can semek mi olur
Mürşit huzurunda tuzlanmayınca

Pir Sultan Abdal

Gezdim Seyrettim Dünyayı

Gezdim seyrettim dünyayı
Şu dünyada melamet var
Şilindi gönlümün pası
Yüreğimde zılalet var

Ne yolcular izin izler
Ne meşayih sırrın gizler
Ne kadı şer'isin gözler
Ne beylerde adalet var

Ne kız hicap saklar
Ne gelinler usül bekler
Ne kocalar özün yoklar
Ne yiğitte marifet var

Şeriat göğe çekildi
Yüz suyu yere döküldü
Alem zulm ile yakıldı
Kıyametten işaret var

Pir Sultan'ım eyder erlik
İşin bilmektir serverlik
Allah'a yakışır benlik
İnsanda da keramet var

Pir Sultan Abdal

Gidiyor (Bir Tenhada Gördüm)

Bir tenhada gördüm o nazlı yari
Böyle uğrun uğrun baktı gidiyor
Siyah saçlarını dökmüş yüzüne
Gönlümü ateşe yaktı gidiyor

Yüzüne baktıkça tutuldu dilim
Kırıldı kollarım tutmuyor elim
Hey dost bu diyarda n'olacak halim
Gözlerimden kan yaş aktı gidiyor

Dost dost diye dostu hergün sorarım
Yitirdim o yari durmaz ararım
Abdal Pir Sultan'ım edem kervanım
Bak işte sel gibi yıktı gidiyor

Pir Sultan Abdal

Gitme Giden Gitme

Gitme Giden Gitme Sual Sorayım
Ya Ne Bu Dünyanın Üstünde Durur
Vallahi Billahi Ben Onu Gördüm
Dünya Sarı Öküz'ün Üstünde Durur

Gitme Giden Gitme Bir Dahı Soram
Ya Bu Öküz Neyin Üstünde Durur
Vallahi Billahi Ben Onu Gördüm
Öküz De Bir Salın Üstünde Durur

Gitme Giden Gitme Bir Dahı Soram
Ya Bu Sal Da Neyin Üstünde Durur
Vallahi Billahi Ben Onu Gördüm
Sal Da Bir Balığın Üstünde Durur

Gitme Giden Gitme Bir Dahı Soram
Ya Bu Balık Neyin Üstünde Durur
Vallahi Billahi Ben Onu Gördüm
Balık Da Deryanın Üstünde Durur

Gitme Giden Gitme Bir Dahı Soram
Ya Bu Derya Neyin Üstünde Durur
Vallahi Billahi Ben Onu Gördüm
Derya Da İkrarın Üstünde Durur

Gitme Giden Gitme Bir Dahı Soram
Ya Bu İkrar Neyin Üstünde Durur
Pır Sultan'ım Der Ki Ben Onu Gördüm
İkrar Da İmanın Üstünde Durur

Pir Sultan Abdal

Göçen Canlar Dönmez İmiş

İsm-i azam duasıdır
Hergiz usanılmaz imiş
Uçtu bülbül kafesinden
Göçen canlar dönmez imiş

Alay göçmüş yurd'uğradım
Bir acıkmiş kurd'uğradım
Bir acayip derd'uğradım
Çekmeyenler bilmez imiş

Ezelidir gönül ezel
Olur bahçelerde gazel
Gel ahımı alma güzel
Bir ah yerde kalmaz imiş

Cevrilüben konan iller
Yaylamızdır Çamlıbel'ler
Bülbülün arzusu güller
Hüb açılan solmaz imiş

Pir Sultan'ım Emirzade
Gel sırrını verme yade
Gaziler fani dünyada
Pir ağlatan gülmez imiş

Pir Sultan Abdal

Gönder Bizi Safa İle

Mihman olmuşum gelmişim
Hakk'a bağlamışım özüm
Ev sahibi iki gözüm
Gönder bizi safa ile

Gelin örselemen bizi
Hakk'a ısmarladık sizi
Ayağın tozuna yüzü
Sürdür bizi safa ile

Sürüye katılan koçlar
O da Hakk'ın emrin işler
Yiyip içtiğimiz kardaşlar
Gönder bizi safa ile

Hey dedeler hey babalar
Yerde gökte hü diyenler
Rıza lokmasın yiyenler
Gönder bizi safa ile

Gidiyoruz hoşça kalın
Gahi siz de bize gelin
Heybemize azık koyun
Gönder bizi safa ile

Pir Sultan ere varalım
Hak divanına duralım
Yolcu çizmesin giyelim
Gönder bizi safa ile

Pir Sultan Abdal

Gönül

Amanın eyle mürüvvet
Gördüğüne tapma gönül
Yüzüne bakmayanın sen
Tozuna da bakma gönül

Bir kardaşa meyil verip
Tuz ile ekmeğini yiyip
Azıcık noksanını görüp
Tez başına kakma gönül

Arap ata binip coşma
Karlı buzlu dağlar aşma
Her gördüğüne sır açma
Doluları dökme gönül

Pir Sultan'ım gündür ava
Çektiğim emekler hava
Nasihatım olsun sana
Sen hatırlar yıkma gönül

Pir Sultan Abdal

Gönül Arzediyor

Gönül arzediyor dosta gitmeyi
Aman Allah yolun pareler beni
Ölem de kurtulam elin dilinden
Yuyalar kefene saralar beni

Bu dünyada hiçbir eyi kalmamış
Yaralısın ama cerrah gelmemiş
Elif sevdiğine malum olmamış
Yakma yar oy diyor yareler beni

Ben Allahtan gelen gazadan kaçmam
Sürahi dibinden badeler içmem
Alem bir yan olsa ben yardan geçmem
Meğer ahdedeler vuralar beni

Evleri var Gürcüm damda tevekta
Yar gele derdime merhemler kata
Mezarım üstünde bu otlar bite
Meğer çift koşalar süreler beni

Pir Sultan Abdalım can göğe ağmaz
Haktan emrolmazsa ırahmet yağmaz
Bu ellerin sözü hiç bana değmez
İlle dostun gülü yareler beni

Pir Sultan Abdal

Gönül Azm Ediyor Azm-i Didarı

Gönül azm ediyor azm-i didarı
Yenilmiyor efkarımız ne acep
Garip bülbül gibi kılarım zarı
Açılmıyor gülşenimiz ne acep

Her dem aşkın kervanları çekilir
Şu didemden kanlı yaşlar dökülür
Günden güne yaralarım sökülür
Artar gider firkatımız ne acep

Pir Sultan Abdal'ım dosta mailim
Yüz sürüben kapısında sailim
Hak'tan gelen tecellime kailim
Böyle imiş kaderimiz ne acep

Pir Sultan Abdal

Gönül Ne Yatarsın

Gönül ne yatarsın gaflet içinde
Doğdu seher vakti kalk hacet dile
Özünü zulümden kurtaram dersin
Doğdu seher vakti kalk hacet dile

Evliyalar enbiyalar varisi
Kalkar hacet diler gece yarısı
Çığırır otüşür arşın horozu
Doğdu seher vakti kalk hacet dile

Evliyalar enbiyalar bilüşür
Müezzinler Allah Allah çığırır
Gökte aziz melaikler seğrişür
Doğdu seher vakti kalk hacet dile

Allah'ım cömertsin cömert ganisin
Halil gelsin hulle donu biçilsin
Rabbim uyumazken sen ne uyursun
Doğdu seher vakti kalk hacet dile

Pir Sultan'ım sevdiğine ağlasın
Yezitler bağrına kara bağlasın
Mümin kullar dergahında eğlesin
Doğdu seher vakti kalk hacet dile

Pir Sultan Abdal

Gördüm İki Turna

Seyredelim Horasan'ın ilini
Gördüm iki turna güzel turnalar
Tavaf ettim imamların yerini
Gördüm iki turna güzel turnalar

Muhammet bizimdir Ali bizimdir
Erkanı bizimdir yolu bizimdir
Değmesin yad avcı teli bizimdir
Gördüm iki turna güzel turnalar

Muhammet Ali'den parıldar damlar
Elinde doğar ol şems ile kamer
Yaylağı Yıldız'dır gözleği Kemer
Gördüm iki turna güzel turnalar

Şu gelen avcıdan hazerim deyu
Ezel ki ikrarı bozarım deyu
Çıgırışır Tebriz'de öterim deyu
Gördüm iki turna güzel turnalar

Pir Sultan Abdal'ım kendi halinde
Kalmadılar evliyanın yolunda
Kalkıştı da gitti Ali gölünde
Gördüm iki turna güzel turnalar

Pir Sultan Abdal

Gözleyi Gözleyi Gözüm Dört Oldu

Gözleyi gözleyi gözüm dört oldu
Ali'm ne yatarsın günlerin geldi
Korular kalmadı kara yurt oldu
Ali'm ne yatarsın günlerin geldi

Kızılırmak gibi bendinden boşan
Hama'dan Mardin'den Sivas'a döşen
Düldül eğlendi Zülfikâr kuşan
Ali'm ne yatarsın günlerin geldi

Mümin olan bir nihana çekilsin
Münafık başına taşlar üşürsün
Sancağımız Kazova'ya dikilsin
Ali'm ne yatarsın günlerin geldi

Şah'ın geleceğin bir gün duydular
Yezitler lânet gömleğini giydiler
İmam Aliyyürrıza'ya kıydılar
Ali'm ne yatarsın günlerin geldi

Pir Sultan Abdal'ım bu sözüm haktır
Vallahi sözümün hatası yoktur
Şimdiki sofunun Yezit'i çoktur
Ali'm ne yatarsın günlerin geldi

Pir Sultan Abdal

Gurbet Elde

Gurbet elde bir hal geldi basima,
Aglama gözlerim Mevlâ kerimdir.
Derman arar iken derde düs oldum,
Aglama gözlerim Mevlâ kerimdir.

Hüma kusu suya düstü ölmedi,
Dünya Sultan Süleyman'a kalmadi.
Dedim yâre gidem nasip olmadı,
Aglama gözlerim Mevlâ kerimdir.

Kagida yazarlar ufak yazılar,
Anasiz olur mu körpe kuzular.
Yürek yaralidir, ciger sizilar,
Aglama gözlerim Mevlâ kerimdir.

Pir Sultan Abdal'im böyle buyurdu,
Ayrılık donlari biçti giydirdi.
Ben ayrılmaz idim felek ayirdi
Aglama gözlerim Mevlâ kerimdir.

Pir Sultan Abdal

Gün Tutuşur

Gün tutuşur canım gece tutuşur
Zindanlarda tutsak canlar tutuşur
Gülüm toprak olur yele karışır
Yürür gelir canlar yollar tutuşur

Sivas ellerinde sazım tutuşur
Söz tutuşur canım türkü tutuşur
Teller bizi söyler diller yarışır
Özgürlüğü yazan kalem tutuşur

Canlar can olur da eller tutuşur
Dost evnide canım sevda tutuşur
Pir Sultanlar ölmez binler yetişir
Akar gelir canlar tarih tutuşur

Pir Sultan Abdal

Güzellerin Zülfü Destedir

Güzellerin zülfü destedir deste
Erenler har için oturmuş posta
Bir zaman sağ gezer bir zaman hasta
Hasta halin nedir der bulamadım.

Pir Sultan Abdalım dağlar ben olsam
Üstü mor sünbüllü bağlar ben olsam
Alem çiçek olsa arı ben olsam
Dost dilinden datlı bal bulamadım

Pir Sultan Abdal

Hak Bizi Yoktan Var Etti

Hak bizi yoktan var etti
Şükür yoktan vara geldim
Yedl kat arşa asılı
Kandildeki nura geldim

Eyyub ile ten erittim
Lal-ü mercan gevher tuttum
Vuslat ile taş arıttım
Ben bu yolu süre geldim

Yunus'la ummana daldım
Kırk gün balık içre kaldım
Davut'la demirci oldum
Örse çekiç ura geldim

Gurbet elinde çatıldım
Ana rahmine yatıldım
İbrahim'le oda atıldım
Gülistanda nara geldim

Sahabelere uğradım
Kudret lokmasın doğradım
Er bir dedim, Hak bir dedim
Bini saydım bire geldim

Bir muazzam büyük şora
N'istersen bulunur ara
Kapısı on iki pare
İstediğim şara geldim

İçi altın dışı gümüş
Suyu şekerle bal imiş
Böyle bezesten düzülmüş
İstediğim yere geldim

Deniz çaldım asa ile
Göge ağdım İsa ile
Tur dağında Musa ile
Münacatta dura geldim

Pir Sultan Abdal coşkuna
Gel otur gönül köşküne
On iki imam aşkına
Ben bu seri vere geldim

Pir Sultan Abdal

Hakikat Bir Gizli Sırdır

Hakikat bir gizli sırdır
Açabilirsen gel beri
Küfr içinde iman vardır
Seçebilirsen gel beri

Şüphe getirme gönlüne
Hak perde çeker önüne
Dondan bir gömlek eğnine
Biçebilirsen gel beri

Ata ana kavim kardaş
Olduk Hak ehline yoldaş
Can ile baştan ey kardaş
Geçebilirsen gel beri

Pir Sultan'ım ere yettik
Vardık pir damenin tuttuk
Biz ağuyu bala kattık
İçebilirsen gel beri

Pir Sultan Abdal

Hamakat Nişanı

Sabır kıla kıla canıma yetti
Hasmını ararsan bundadır aşık
Kamil oldum deyü dava edersin
Hamakat nişanı kimdedir aşık

Ehl-i dil olmadan söyleme hemen
Senin mücadelen benimle neden
Muhammet Mustafa göçtü dünyadan
Muhammed'in nuru kimdedir aşık

Ben de bilmedim nasıl sevdadır
Heman çekticeğim kuru kavgadır
Nebi Medine'de, Musa Tur'dadır
Muhammed'in nuru kimdedir aşık

Gözle erkanını dönme yolundan
Dererler de goncasını gülünden
Pir Sultan'ım hü der, almam elinden
Senin sende benim bendedir aşık

Pir Sultan Abdal

Hayır Edem Derken İşlerim Şer Oldu

Hayır edem derken işlerim şer oldu
Elimden bir kaza çıktı erenler
Evliye ceminde yerim dar oldu
Elimden bir kaza çıktı erenler

Benim ahdim oldur hatır yıkmayım
Evliyanın buyruğundan çıkmayım
Yüzümü çevirip şerre bakmayım
Elimden bir kaza çıktı erenler

İndim ilim deryasını boyladım
Günahım çok ama bir bir söyledim
Sanki yanınızda hata eyledim
Elimden bir kaza çıktı erenler

Benim bir sözüm var efsane sözde
Ne günah der isen bulunur bizde
Erenler nişanı var ise bizde
Elimden bir kaza çıktı erenler

Pîr Sultan Abdal'ım belalı başım
Ferahtan ayrıldım gamdır yoldaşım
Al olan malimi sağ eyle başım
Elimden bir kaza çıktı erenler

Pir Sultan Abdal

Hayır Mı Gök Turnam

Yüce yüce dağlardan mı gelirsin
Hayır mı gök turnam yardan ne haber
Benim sevdiğimi sen de bilirsin
Hayır mı gök turnam yardan ne haber

Koyuverin ben yarime varayım
Muradıma maksuduma ereyim
Sen bilmezsen ağ kuğudan sorayım
Hayır mı gök turnam yardan ne haber

Benim yarım kıya kıya bakınır
Ak ellere al kınalar yakınır
O da senin gibi güller sokunur
Hayır mı gök turnam yardan ne haber

Benim yarım gezişinden bellidir
Ak elleri deste deste güllüdür
İbrişim kuşaklı ince bellidir
Hayır mı gök turnam yardan ne haber

Pir Sultan Abdal'ım güllerin beştir
Yarimden ayrıldım günlerim hiçtir
Kılavuzun birdir katarın kaçtır
Hayır mı gök turnam yardan ne haber

Pir Sultan Abdal

Hazreti Şah'ın Avazı

Hazreti Şah'ın avazı
Turna derler bir kuştadır
Asası Nil deryasında
Hırkası bir derviştir

Nil deryası umman oldu
Sarardı, gül benzim soldu
Bakışı aslında kaldı
Dövüşü dahi koçtadır

NERDE Pir Sultan'ım nerde
Özümüz asılı darda
Yemen'den öte bir yerde
Daha Düldül savaştadır

Pir Sultan Abdal

Hele Bir Yol Safa Geldin Desene

Böle midir sizin ilin töresi
Hele bir yol safa geldin, desene
Geçer bu güzellik sana da kalmaz
Hele bir yol safa geldin, desene

Öl dediğin yerde ölürüm , derdin
Kal dediğin yerde kalırım, derdin
Her derdine derman olurum, derdin
Hele bir yol safa geldin, desene

Sarardı gül benzim ayvaya döndü
Hakk'ı söyledikçe müşkülüm kandı
Ayrılık ateşi sinemi deldi
Hele bir yol safa geldin, desene

Yatarım Muhammed, kalkarım Ali
Gittiğimiz on'ki İmam yolu
Pirim Hünkâr Hacı Bektaş Veli
Hele bir yol safa geldin, desene

Kırmızı güller solmaz mı sandın
Pir Sultan Abdal'ı gelmez mi sandın
Bir safa geldin de demez mi sandın
Hele bir yol safa geldin, desene

Pir Sultan Abdal

Her Sabah Her Sabah

Hak peyik yollamış selam eylemiş
Her sabah her sabah yalvarır kullar
Onlar da özünü Hakk'a yetirmiş
Her sabah her sabah yalvarır kullar

Uymayasın kör şeytanın sözüne
Dön gidelim Muhammed'in izine
Kul olanın uyku girmez gözüne
Her sabah her sabah yalvarır kullar

Uyuma ki Muhammed'i göresin
Yaradan Allah'tan kısmet alasin
Günahlıysan günahsızdan olasin
Her sabah her sabah yalvarır kullar

Nuh'u Nebi ile kaldık gemide
Tabip gerek bu yarama em ede
Kimi kilisede kimi camide
Her sabah her sabah yalvarır kullar

Pir Sultan Abdal'ım hayal düş gelir
Her gün bahar gitmez bir gün kış gelir
Yaradan'a yalvarması hoş gelir
Her sabah her sabah yalvarır kullar

Pir Sultan Abdal

Her Sabah Yüzüme Gülme

Her sabah her sabah yüzüme gülme
Kalbinde Hakk'ın yok dilinden gayrı
Adet eylemişsin dara durmayı
Alnında günah çok terinden gayrı

Dil ile her yola varmak istersin
Varıp o dil ile geri dönmezsin
Hak cemine varıp Hakk'ı görmezsin
Karşında kız ile gelinden gayri

Kız, geline bakan sofı değildir
Kalbinin ecesi safi değildir
Gelme sen Hak ceme yeri değildir
Gelsen de yerin yok külhandan gayrı

Derde düş oluben derman ararsın
Nereden gelip de nere gidersin
Her geldikçe sen yüzüme gülersin
Gerçeğin görmedim yalandan gayri

Pir Sultan Abdal'ım hakkına bakar
Kamil olan çatlar gönlümü yıkar
Kötünün kokusu komşuya sızar
Gelse hayrın görmez şerinden gayrı

Pir Sultan Abdal

Hey Erenler

Hey erenler bir hayale uğradım
Gafilim bu yere geldim bu gece
Garip düştüm kimse bilmez halimden
Kadir Mevla'm eyle yardım bu gece

Katar katar zibalar, sen ben güzel
Yaran güzel sohbet güzel cem güzel
Doldur doldur doluları sun güzel
Sanırım Kadir'e erdim bu gece

Bülbül gibi şakır m'ola dilleri
Sema döner kadeh tutan elleri
Firdevs bahçesinde gonca gülleri
Aklıma geldi de derdim bu gece

Pir Sultan'ım faş eylemez bu sırrı
Etrafımız aldı ihlasın kızı
Huri midir melek midir her biri
Sanırım Cennet'e girdim bu gece

Pir Sultan Abdal

Hızır Paşa Gibi Zalim Var İse

Hızır Paşa gibi zalim var ise
Ne yapayım benim de bir ahım var
Senin tuğlu padişahın var ise
Benim arkam kalem bir Allah'ım var

Şol icra Tanrı'sız yatmaz uyumaz
Kimsenin hakkını kimseye komaz
Hünkar sağır olmuş ünümü duymaz
Masumlar boğdurur padişahım var

Gönül verdim ikrar verdim Haydar'a
Geçmem beni etseler pare pare
İrafızı diye çektiler dara
Acep benim bunda ne günahım var

Pir Sultan Abdal'ım yed-ullahımız
Batına hükmeder padişahımız
Sahip çıkar miskin kul'Allah'ımız
Şefa'at edecek güzel Şah'ım var

Pir Sultan Abdal

Hünkar Hacı Bektaş Veli

Arzuladım size geldim
Hünkar Hacı Bektaş Veli
Eşiğine yüzüm sürdüm
Hünkar Hacı Bektaş Veli

Pir elinden dolu içtim
Doğdum elinize düştüm
Ak cenneti gördüm geçtim
Hünkar Hacı Bektaş Veli

Güvercin donunda duran
Cümle eksikler bitiren
Beş taşı şahit getiren
Hünkar Hacı Bektaş Veli

Kırk Budak'ta şem'a yanar
Dolusun içenler kanar
Aşıkların sema döner
Hünkar Hacı Bektaş Veli

Bahçende gördüm gülünü
Erenler sürsün demini
İmam Rıza'nın torunu
Hünkar Hacı Bektaş Veli

Balım Sultan er köçeği
Keser kılıncı bıçağı
Cümle erenler gerçeği
Hünkar Hacı Bektaş Veli

Pir Sultan'ım gerçek veli
Erenlerden çekmem eli
On iki İmamın yolu
Hünkar Hacı Bektaş Veli

Pir Sultan Abdal

İçeri Gireyim Destur Olursa

Temennaya geldim erenler size
Temenna edeyim destur olursa
Mürvet kapıların bağlaman bize
İçeri gireyim destur olursa

Pirim deyü divanına geçeyim
Destinizden ab-ı hayat içeyim
İzniniz olursa ağızım açayım
Bir mana söyleyim destur olursa

Talib günahkardır pir meydanında
Zülfikar oynuyor durmaz kınında
Rehberin önünde pir meydanında
Kemberbest olayım destur olursa

Rehbere bağlıdır talibin başı
Durmuyor akıyor didemin yaşı
Arafat dağında koçun savaşı
Erkana düşeyim destur olursa

Pir Sultan Abdal'ım hey güzel Şah'ım
Günahlıyım arşa çıkıyor ahım
Pire kurban olsun bu tatlı canım
Terceman olayım destur olursa

Pir Sultan Abdal

İkrar Verdim Bu İkrarı Güderim

İkrar verdim bu ikrarı güderim
İkrarımdan dönmem yolun ucundan
Eksikliğim bilip yoldan kalmadım
Tarikim ararım dinin ucundan

Gelin seyredelim bad-ı sabaha
Yerle gök bend olmuş şemsinen maha
Uç bölük turnam çıkmış seyrangaha
Ayrılmam katardan telin ucundan

Üstümüzde bir nur doğdu dolunmaz
Her kula bir sevda vermiş bilinmez
Ya Ali bu dünya sensiz olunmaz
Çok emek sarfettim la'lin ucundan

Yaz gününün suyu bulanık akar
Kişi sevdiğine böyle mi bakar
Yaz bahar eyyamı bülbül yas çeker
Harına dağlattım gülün ucundan

Pir Sultan Abdal'ım Muhammet Ali
Yardımcımız olsun ol Hızır Nebi
Görmeyeli seni del'oldum deli
Halini sormazam ilin ucundan

Pir Sultan Abdal

İkrara Da Bağlanmıyor Neyleyim

Sıdk ile Ali'yi severim dedi
İtikadı beklenmiyor n'eyleyim
Güzel Şah yoluna iverim dedi
İkrara da bağlanmıyor n'eyleyim

Arz edip lokmayı yiyemiyorlar
Günahlı günahın diyemiyorlar
Yuyucular meyti yuyamıyorlar
Söz çok amma söylemiyor n'eyleyim

Hak ile tercüman lokma yenmiyor
Her günah sorulup derman olmuyor
Anınçün nüfuzlar yerin almıyor
Söylsem de dinlenmiyor n'eyleyim

Şab ile şekeri seçemiyorlar
Hak edip dünyadan göçemiyorlar
Günahlı günahın açamıyorlar
Şimdi haber anlanmıyor n'eyleyim

Pir Sultan Abdal'ım özün yoklamaz
Kulum der de pir eşiğin beklemez
Ben sofuyum deyü nefes saklamaz
Şimdi nefes saklanmıyor n'eyleyim

Pir Sultan Abdal

İlk Yazın Geldiği

İlk yazın geldiği neden bell'olur
Gülşeninde öten bülbül daldadır
Eyyüb'ün teninde iki kurt kaldı
Biri ipek yapar biri baldadır

Kişinin çektiği hayırdan şerden
İmam-ı Zeynel'e vurdular nişan
Tanrı ile bin bir kelam konuşan
Ali Medine'de Musa Tur'dadır

Şeriat kapısın Muhammet açtı
Tarikat kapısın ol Ali seçti
Dünyadan nice bin evliya göçtü
Anlar da gözetir Mehdi yoldadır

Pir Sultan Abdal'ım ölürüm deme
Kıl beş vakit namaz kazaya koma
Sakın bu dünyada kalırım sanma
Tenim teneşirde özüm saldadır

Pir Sultan Abdal

İncinme Gönül İncinme

Türap olup düştüm toza
İncinme gönül incinme
Tahammül eyle her söze
İncinme gönül incinme

Țüraplık cümlelin başı
Üstüne atarlar taşı
Daim çıgınenmektir işi
İncinme gönül incinme

Koy sana kötü desinler
Her ayıbına gülsünler
Hergün gıybetin kılısınlar
İncinme gönül incinme

Muhammet Miraç'tan indi
Ali'm nur ile boyandı
Bühtan Fatm'Ana'ya indi
İncinme gönül incinme

Pir Sultan'ım geçer aylar
Geçinir yoksullar baylar
Herkes sıfatını söyler
İncinme gönül incinme

Pir Sultan Abdal

İnilersin Dolap Derdin Ne Senin

Ali Ali deyip ne inilersin
İnilersin dolap derdin ne senin
Sen de benim gibi yaralı mısın
İnilersin dolap derdin ne senin

Kim söktü getirdi seni yerinden
Dağlar taşlar ah eyleyi zarından
Sen de mi ayrıldın nazlı yârinden
İnilersin dolap derdin ne senin

Pir Sultan'ım ahım arşa dayandı
Hasret nârı ile yüreğim yandı
Yoksa Hüseyin'den haber mi geldi
İnilersin dolap derdin ne senin

Pir Sultan Abdal

Kahpe Felek

Kahpe felek sana n'ettim n'eyledim
Attın gurbet ile taşımı felek
İbtida gülmeyen sonra güler mi
Akıttın gözümde taşıyı felek

Ben feleği gördüm elde var iken
Başım alam gidem derdim er iken
Kol kanat bağladım uçam der iken
Kırdın kanadımı kolumu felek

Bak'a şu feleğin işine bak'a
Götürün gömleği istemem yaka
Yönünü döndürmüş geliyor Hakk'a
Sen melamet ettin işimi felek

Pir Sultan Abdal'ım olmuşum hazer
Yarından ayrılan dünyadan bezer
Ellere baktım ki salınıp gezer
Hemen bana ettin zulumu felek

Pir Sultan Abdal

Kalktı Havalandı

Kalktı havalandı gönülün kuşu
Uçmayınca gönül yardan ayrılmaz
Suyum ısıtsalar tenim yusalar
Yunmayınca gönül yardan ayrılmaz

Ustalar getirin tabutum çatsın
Terziler getirin kefenim biçsin
Ak göğsüm üstünde çimenler bitsin
Bitmeyince gönül yardan ayrılmaz

Düşünce hey deli gönül düşünce
Değirmenler döner çeşmim yaşına
Cenazemi musallanın taşına
Koymayınca gönül yardan ayrılmaz

Sana derim sana ey adem ata
Daha yol mu gider buradan öte
Eyersiz yularsız ağaçtan ata
Binmeyince gönül yardan ayrılmaz

Pir Sultan Abdal'ım canım cezada
Bir candan yarım yok yolum gözede
Ecel şerbetinden bir tas bize de
Vermeyince gönül yardan ayrılmaz

Pir Sultan Abdal

Karga Konsa Gülistana

Karga konsa gülistana
Gülün kadrin ne bilir
Kendi kadrin bilmeyen
Elin kadrin ne bilir

Hal olunca örgüm işler
Yollara bezirgan işler
Karada yayılan kuşlar
Gölün kadrin ne bilir

Sofra kıyısın bükmeyen
Meydana ekmek dökmeyen
Hakk'ın korkusun çekmeyen
Kulun kadrin ne bilir

Koyun kuzudur meleyen
Yapışacak dal olmasa
Pir Sultan Abdal olmasa
Şalın kadrin ne bilir

Pir Sultan Abdal

Koca Başı Koca Kadı

Koca başlı koca kadı
Sende hiç din iman var mı
Haramı helali yedi
Sende hiç din iman var mı

Fetva verir yalan yulan
Domuz gibi dağı dolan
Sirtına vururum palan
Senin gibi hayvan var mı

İman eder amel etmez
Hakk'ın buyruğuna gitmez
Kadılar yaş yere yatmaz
Hiç böyle bir şeytan var mı

Pir Sultan'ım zatlarımız
Gerçektir şöhretlerimiz
Haram yemez itlerimiz
Bu sözümde yalan var mı

Pir Sultan Abdal

Kul Olayım Kalem Tutan Eline

Kul olayım kalem tutan eline
Kâtip ahvalimi şah'a böyle yaz
Şekerler ezeyim şirin diline
Kâtip ahvalimi şah'a böyle yaz

Allahı seversen kâtip böyle yaz
Dün ü gün ol şah'a eylerim niyaz
Umarım yıkılır şu kanlı Sivas
Kâtip ahvalimi şah'a böyle yaz

Sivas illerinde sazım çalınır
Çamlı beller bölük bölük bölünür
Ben dosttan ayrıldım bağrım delinir
Kâtip ahvalimi şah'a böyle yaz

Münafıkın her dediği oluyor
Gül benzimiz sararuban soluyor
Gidi Mervan sâd oluban gülüyor
Kâtip ahvalimi şah'a böyle yaz

Pir Sultan Abdal'ım ey Hızır Paşa
Gör ki neler gelir sağ olan başa
Hasret koydu bizi kavim kardaşa
Kâtip ahvalimi şah'a böyle yaz

Pir Sultan Abdal

Leblerinin Balı İle

Gel güzel yola gidelim
Adı güzel Ali ile
Açlar doyar susuz kanar
Leblerinin balı ile

İçilmez dolu içilmez
Sevgili yardan geçilmez
İkisi birden seçilmez
Has bahçenin gülü ile

Ali'm bana neler etti
Aldı elim dara çekti
Üstüme yürüyüş etti
Elindeki dolu ile

Ağaç kuru devran döner
Kuş yuvaya bir dem konar
Doldurmuş dolusun sunar
Ali'm kendi eli ile

Erenler lokması nurdur
Lokmaya elini sundur
Pir Sultan'ım doğru yoldur
Ali'm kendi yolu ile

Pir Sultan Abdal

Medet Pirim

Bu derdi kendime derman bilmişim
Aşkın şarabına ferman dilmişim
Bu derdi kendime derman bilmişim
Aşkın şarabını dolu içmişim

Her yolun sonunda sana gelmişim
Yetiş medet Pirim, yetiş ya şimdi
Yetiş medet Pirim Ali, yetiş ya şimdi
Dostun elinde gül zordayım şimdi

Kadı makamına divan kurulmuş
Doğru söyleyenler burdan kovulmuş
Cahil ile yol alması zor olmuş
Medet pirim Ali yetiş ya şimdi

Pir Sultan Abdal'ım Şah'a giderim
Yolumdan dönersem serin veririm
Hınzır paşa zalım kuldur bilirim
Yetiş medet Pirim, yetiş ya şimdi

Pir Sultan Abdal

Medet Senden

Medet senden medet Muhammet Ali
Akar boz bulanık sellerde kaldım
Yaman zalim olur Şu elin dili
SöyleŐirler bizi dillerde kaldım

Kaçma benden kaçma hey kaşı kara
Derdine düşeli oldum avara
Bir dostum yoktur ki halimi sora
Gariplik gurbetlik illerde kaldım

Yanarım yanarım tütünüm tütmez
Çıkarım bakarım bülbülüm ötmez
Çalındım çırpındım ellerim yetmez
Đibi bir kararsız göllerde kaldım

Farı dedim farı, gönül farımaz
Kurudu çeŐmimin yaşı silinmez
Hava ısınmazsa karlar erimez
Çögenli boranlı dağlarda kaldım

Pir Sultan Abdal'ım gülemez oldum
Aktı çeşmim yaşı silemez oldum
Gececek yollarım bileme zoldum
KesilmiŐ kervanım yollarda kaldım

Pir Sultan Abdal

Meğer Bize İmdat Ali'den Ola

Takattan kesildim yoktur ilacım
Meğer bize imdat Ali'den ola
Derdimin çaresi Ali sen yetiş
Meğer bize imdat Ali'den ola

Ali'ye ayan ki Hak için buldum
Gayretini güdüp kılıcım çektim
Kuldan fayda yok imiş bildim
Meğer bize imdat Ali'den ola

Hakk'a doğru giden Hakk'a ulaştı
Dünyaya her bakan kulların şaştı
Gezdim dört köşeyi tesellüm düştü
Meğer bize imdat Ali'den ola

Hayrola Yusuf'un düşünü gördüm
Özürüm niyazım Hüda'ya kıldım
Mümkünüm kesildi Ali'ye yordum
Meğer bize imdat Ali'den ola

Pir Sultan Abdal'ım derdim bu imiş
Müminin isteği iyi huy imiş
Zahirde batında yeten o imiş
Meğer bize imdat Ali'den ola

Pir Sultan Abdal

Men Aref Sırrını Kardeş

Men aref sırrını kardeş
Bildim sanma bilemedin
Ölmeden öl şu dünyada
Öldüm sanma ölemedin

Göçmeden dar-ı fenadan
Samanı ayır daneden
Kuş gibi iki kez anadan
Geldim sanma gelemedin

Boz bazınan kaz kazınan
Vaz vazınan vız vızınan
Beş vakti bir niyazınan
Kıldım sanma kılamadın

Gerek gücen gerek kaktı
Gerek Dürr-i Meknun oku
Sen bu amel ile Hakk'ı
Buldum sanma bulamadın

Mürşit bir ince elektir
Ondan elenmek gerektir
Benlik bir dipsiz külektir
Doldum sanma dolamadın

Pir Sultan Abdal'ım pirdir
İkrarına duran erdir
Cümle sırra aklın erdir
Erdim sanma eremedin

Pir Sultan Abdal

Mescidim Mihrabım

Mescidim mihrabım üstad işidir
Yola secde kılmak farz oldu bize
Bir musahip gerek yola gitmeğe
Evliya buyruğu arz oldu bize

Pir Eşiği Kabe Muhammet mihrap
Özün turap eyle dört kapını yap
Şu dünya fanidir hem hane harap
Güvenme faniye bahara yaza

Cehd eyle halini yoluna uydur
Yoluna uymazsa emeğin zaydır
Nefsine cellat ol canına kıydır
Açılsın güllerin hem taze taze

Ser nedir muhabbet canım arzular
Yol içinde hesap çoktur gaziler
Derdim çoktur yarelerim sızılar
Er olan dayanır bal ile tuza

Pir Sultan Abdal'ım yola gelince
Yolda varlığını ele alınca
Dört kapıya kırk makama erince
Kim bahane bulur şol kamil söze

Pir Sultan Abdal

Mevlâ'm Çün Yarattı Ahmed'i Nurdan

Mevlâ'm çün yarattı Ahmed'i nurdan(*)
İnsan olan gelir nura çevrilir
Böyle kurulmuştur bu çarh-i devran
Mansur olan gelir dâra çevrilir

Yeğın sular dâim engine akar
Pervaneler özün odlara yakar
Serçe kanda olsa aslına çeker
Bülbül olan gelir güle çevrilir

Gümanlı gönülde nur mu eğlenir(*)
Cennet haricinde hur mu eğlenir
Arısız kovanda bal mı eğlenir
Arı olan gelir bala çevrilir

Bir sürçmekle at ayağı kesilmez
Bir suç ile âdemoglu asılmaz
Bu yolu erenler kurdu basılmaz
Yol ehli kandaysa yola çevrilir(*)

Pîr Sultan Abdal'ım yatır hastadır
Elinde gülleri deste destedir
Âdemoglu bir acayip nesnedir
Muhabbetle tatlı dile çevrilir

- (*) Çün: madem ki
- (*) Âhmed: Muhammed peygamber
- (*) Kanda: nerede
- (*) Gümanli: inanci tam olmayan

(*) Mansur: Enel-Hak (Ben Tanrı'yım) sözüyle ün salan Hallac-i Mansur adli sofi, sözleri şeriata aykırı sayıldığından 10. YY'da Bagdat'ta öldürüldü.

Pir Sultan Abdal

Meyil Verme Nasa Murdar Olursun

Meyil verme nasa murdar olursun
Dünya kadar malın olsa ne fayda
Tutulur dilin söylemez olursun
Bülbül gibi dilin olsa ne fayda

Bir gün olur çıkarırlar evinden
Allah'ın ismini koyma dilinden
Kurtulamazsın Azrail'in elinden
Dünya kadar fendin olsa ne fayda

Yalan söyler kov gıybette sözün var
Güvenir gezersin oğlun kızın var
Şunda senin üç beş arşın bezin var
Dünya kadar malın olsa ne fayda

Yalan söyler kov gıybetten geçmezsün
Yersin haram helal geçmezsün
Kesilir nefesin su da içmezsün
Akan çaylar senin olsa ne fayda

Pir Sultan'ım bunu böyle vird etti
Vardı bir mürşitten el etek tuttu
Mürşidin ağırlayan Hakk'a yetti
Tutulmaz nasihatim söylesem ne fayda

Pir Sultan Abdal

Mürekkekim Yoktur

Mürekkekim yoktur bir defter edem
Yazam da sorayım yarime bari
Halden bilen yok ki halim arz edem
Bir nusha süreyim serime bari

Bari Halil gibi nare atılam
Aşkın ateşiyle yanam ütülem
Elinde yola kul olam satılam
Varam hizmet edem pirime bari

Yusuf gibi kuyulara indirsin
Kenan gibi şerbetinden kandırsın
Sadık dostum beni hem inandırısın
Sığınayım Gani kerime bari

Çoşkun sular gibi akam çağlayam
Sadık dostum yoktur gönül eyleyem
Güzel Şah'ı تنها bulam ağlayam
Belki derman ede derdime bari

Pir Sultan Abdal'ım niyazım Hakk'a
Hak cömerttir belki çırağımız yaka
Güzel Şah gelmez ki urganım çeke
Varam sallanayım darıma bari

Pir Sultan Abdal

Mürvete Geldim

Medet ya Muhammet medet ya Ali
Ya Muhammet sana mürvete geldim
Karlı dağlar gibi yağdır günahım
Ya Muhammet sana mürvete geldim

Muhammet'tir Nebilerin aynası
Salavat verenin nur olur sesi
On sekiz bin alemin Mustafası
Ya Muhammet sana mürvete geldim

Cennetin kapısı mermerdir taşı
İncidir duvarı hikmettir işi
Yüz igirmi dört bin Nebinin başı
Ya Muhammet sana mürvete geldim

Abdal Pir Sultan'ım der Şam'a geldim
Şam eli'ze Haydar ben yana geldim
Bingan ettim Haydar kapına geldim
Ya Muhammet sana mürvete geldim

Pir Sultan Abdal

Nasıl Yar Diyeyim

Nasıl yar diyeyim ben böyle yare
Mecnun edip çöle saldıktan sonra
Alemin bağında bülbüller öter
Giden benim gülüm solduktan sonra

Coşkun sular gibi çağlamayan yar
Gönlünü gönlüme bağlamayan yar
Benim şu halime ağlamayan yar
Daha ağlamasın öldükten sonra

PİR SULTAN ABDAL'ım sürem bu yolu
İnsanın kamili olmuşam kulu
İster yağmur yağsın isterse dolu
Gidem ben ummana daldıktan sonra

Pir Sultan Abdal

Nazlı Yar

Nazlı yare selam saldım almamış
Almazsa gam değil almayıversin
nazlı yarde bana selam salmamış
Salmazsa gam değil salmayıversin

İstemem kaşların kara ise de
Ciğerden yüreğim pare ise de
Melhemi derdime çare ise de
Çalmazsa gam değil çalmayı versin

Yıktı viran etti gönül tahtımız
Ta e, zelden kara imiş bahtımız
Böylemiydi ikrarımız ahdımız
Gönül hayaline gelmeyiversin

Doksana vardı da yüz geçti ise
Aradan ahd aman söz etti ise
Pir Sultan Abdal'dan vazgeçti ise
Bergüzar saldığım elmayı versin

Pir Sultan Abdal

Ne Kadar Bilsen De Bilire Danış

Ne kadar bilsen de bilire danış
Danışan dağları aşar mı aşar
Danışmadan yola gitse bir kişi
Yorulup yollardan şaşar mı şaşar

Altın da bir pula olur mu kabul
Ehl ile konuş ki olasın ehil
Cahille konuşma olursun cahil
Kişi itibardan düşer mi düşer

Uzak ol canını dişine takın
Sözümnden mana al darılma sakın
Hasmın karıncaysa merdane bakın
Gafilen taş başa düşer mi düşer

Budur kainatın yekta güheri
Kalbi gevher olan olmaz serseri
Bir kişi içerse ab-ı kevseri
İrfan meydanında coşar mı coşar

Pir Sultan Abdal'ım bu böyle olur
Herkes ettiğini elbette bulur
Alıcı kuşların ömrü az olur
Akbaba zararsız yaşar mı yaşar

Pir Sultan Abdal

Ne Sen Beni Unut

Gel seninle ahd ü peyman edelim
Ne sen beni unut ne de ben seni
İkimiz de bir ikrarı güdelim
Ne sen beni unut ne de ben seni

Aman kaşı keman elinden aman
Sürdük sefasını etmedik tamam
Ehl-i irfan içre olduğum zaman
Ne sen beni unut ne de ben seni

Hem saza mailim hem de sohbeta
Hem sana mailim hem de devlete
Aşkın ile düştüm diyar gurbete
Ne sen beni unut ne de ben seni

Yarimin cemali güneşte mahı
Sana aşık olan çekmez mi ahı
Getir ant içelim Kelamullahı
Ne sen beni unut ne de ben seni

Gitme dilber gitme yüzün göreyim
Al yanaklarına kurban olayım
Bir emanetim var sana vereyim
Ne sen beni unut ne de ben seni

Abdal Pir Sultan'ım çektiler dara
Düşmüşüm aşkına yanarım nara
Bakın ey erenler şu giden yara
Ne sen beni unut ne de ben seni

Pir Sultan Abdal

Ne Yatarsın Bülbul Kalk Figan Eyle

Ne yatarsın bülbul kalk figan eyle
Çağırıp ötmenin zamanı şimdi
Kırmızı gül yeşil yaprakta kaldı
Dalında ötmenin zamanı şimdi

Benim Şah'ım gelir türlü naz ile
Dili tuti kalbi irfan söz ile
Kırmızı badeyle cura saz ile
Muhabbet etmenin zamanı şimdi

Benim Şah'ım gelişinden bellidir
Ak elleri deste deste güllüdür
Dertli olanların derdi bellidir
Derde dert katmanın zamanı şimdi

Hoca Ahmet söyle sözünü doğru
Akar boz bulanık dağların seli
Yanına almıştır kuzu dilberi
Sarılıp yatmanın zamanı şimdi

Pir Sultan'ım Haydar netti neyledi
Sarardı gül benzim ayvaya döndü
Dertli olanın derdi belli oldu
Merhemi sarmanın zamanı şimdi

Pir Sultan Abdal

Nefes

Güzel aşık cevrimizi
Çekemezsin demedimmi
Bu bir rıza lokmasıdır
Yiyemezsin demedimmi

Yemeyenler kalır naçar
Gözlerinden kanlar saçar
Bu bir demdir gelir geçer
Duyamazsın demedimmi

Pir sultan ALİ şahımız
Hakka ulaşır ahımız
Oniki imam katarımız
Uyamazsın demedimmi

Pir Sultan Abdal

Neme Yetmez!

Bülbül olsam gül dalında şakarım
Öz bağında biten gül neme yetmez
Süleyman`ım kuş dilinden okurum
Bana talim olan dil neme yetmez

Derviş oldum pir eteğin tutarım
Hakka doğru çekilmiştir katarım
Baykuş gibi garip garip öterim
Issız viraneler çöl neme yetmez

Aşk kitabın ele aldım yazarım
Yolum Hakk`a doğru çekilmiştir katarım
Neme gerek dağı taşı gezerim
Karşıda görünen yol neme yetmez

Dünyanın ötesi neden malumdur
Anında aslına eren alimdir
Az yaşa çok yaşa sonu ölümdür
Bana hırkasıyla çul neme yetmez

Pir Sultan`ım sırrım kimseler bilmez
Tevekkül malını erteye koymaz
Kişi kismetinden artuğun yetmez
Bana kismet olan mal neme yetmez

Pir Sultan Abdal

Neyleyim

Bana gül diyorlar neme güleyim
Ağlamak şanıma geldi neyleyim
Ellerin çiçeği allı yeşili
Şu benim çiçeğim soldu neyleyim

Bir haber gelmedi Kenan ilinden
Uçtu m'ola gövel turnam gölünden
Havfım ayrılıktır korkum ölümden
İkisi de birden geldi neyleyim

Kara yazılmıştır yazılarımız
Arş-alaya çıktı sızılarımız
İrili ufaklı kuzularımız
Firkati bağrımı deldi neyleyim

Ulu sular gibi sözüm çağlayan
Mahrum kalmaz özün hakka bağlayan
Yar bitirmiş yana yana ağlayan
Akıbet başıma geldi neyleyim

Pir Sultan Abdal'ım kırklar yediler
Yediler de bir keşiğe kodular
Onlar verdiğini almaz dediler
Şu bana verdiğin aldı neyleyim

Pir Sultan Abdal

Neyleyim Dünya Malını

Hü dedem çağırdım gerçek erlere
Pirim var n'eyleyim dünya malını
Çünkü varacağım kara yerlerdir
Ölüm var n'eyleyim dünya malını

Hazreti Ali'yi gördüm batında
Zülfikar elinde Düldül altında
Erenler yanında pirlar katında
Malım var n'eyleyim dünya malını

Gönlümü gönderdim dünya dolaşa
Gökten kısmet yağıp kullar üleşe
Pirim Ali ile Hakk'a ulaş
Ali'm var n'eyleyim dünya malını

Gönlümü gönderdim neye erecek
Gönül ile güzel Hakk'ı bulacak
Hakk'ın divanına doğru varacak
Yolum var n'eyleyim dünya malını

Pir Sultan Abdal'ım biçare fakir
Mümin bahçesinde bülbüller şakır
Muhammet Ali'nin alnında balkır
Nurum var n'eyleyim dünya malını

Pir Sultan Abdal

Niçin Gitmez Yıldızdağı Dumanın

Gelmiş iken bir habercik sorayım
Niçin gitmez Yıldızdağı dumanın
Gerçek erenlere yüzler süreyim
Niçin gitmez Yıldızdağı dumanın

Alçağında al kırmızı taşın var
Yükseğinde turnaların sesi var
Ben de bilmem ne talihsiz başın var
Niçin gitmez Yıldızdağı dumanın

Benim Şah'ım al kırmızı bürünür
Dost yüzün görmeyen düşman bilinir
Yücesinden Şah'ın ili görünür
Niçin gitmez Yıldızdağı dumanın

El ettiler turnalar bazlara
Dağlar yeşillendi döndü yazlara
Çiğdemler taşısın söylen kızlara
Niçin gitmez Yıldızdağı dumanın

Şah'in bahçesinde gonca gül biter
Ânda garip garip bülbüller öter
Bunda ayrılık var ölümden beter
Niçin gitmez Yıldızdağı dumanın

Ben de bildim şu dağların şahısın
Gerçek erenlerin nazargâhısın
Abdal Pir Sultan'ın seyrangâhısın
Niçin gitmez Yıldızdağı dumanın

Pir Sultan Abdal

Onun Duasını Eden Kim İdi

Erenler sultanı Bağdat şehrinin
İptida binasının kuran kim idi
On'ki imam koymuş mihrap taşını
Onun duasını eden kim idi

Doksan üstad gelmiş anı yapmağa
Yapıp temel taşların berkitmeğe
Bağdat içinden teferrüç itmeğe
Gökten kandil ile inen kim idi

Uçurdum ben kuşum uçan kuş ile
Dolduysa gözlerim kanlı yaş ile
Üçyüz altmış başaçık derviş ile
Bağdat'a şeydallah iden kim idi

Bağdat'ın yaylağın bile yayladı
İndi aşkın deryasını boyladı
İki cihan fahri dua eyledi
El kaldırıp amin diyen kim idi

Pir Sultan Abdal'ım zaman farıdı
Ahımdan dağların karı eridi
Bağdat'tan çıkıp da bir tuğ bürüdü
Askerini çekip gelen kim idi

Pir Sultan Abdal

Orda Her Kişinin Dostu Bulunmaz

Çıktım yücesine seyran eyledim
Gönül eğlencesi küstü bulunmaz
Dostlar bizden muhabbetin kaldırmış
Hiç bir ikrarında ahdi bulunmaz

Zülüflerin top top olmuş çığalı
Rakiplerin hak'dan olsun zevali
Bir günahkar kulum doğdum doğalı
Günahkar kulunun dostu bulunmaz

Kanı benim ile lokma yiyenler
Baş ü canı dost yoluna koyanlar
Sen ölmeden ben ölürüm diyenler
Dostlar da geriye kaçtı bulunmaz

Yine karçlandı dağların başı
Durmadan akıyor gözümün yaşı
Vefasız elinden gitse bir kişi
Hakikat ceminde desti bulunmaz

Biz de gezer idik irfanda sazda
Biz de bulunurduk cem de, niyaz da
Bize de gel oldu kanlı Sivas da
Hızır paşa bizi astı bulunmaz

PİR SULTAN ABDAL'ım destim damanda
İsmim koca Haydar, neslim Yemen'de
Garip başa bir hal gelse zamanda
Orda her kişinin dostu bulunmaz

Pir Sultan Abdal

Ölüm İle Ayrılığın Elinden

Gelmiş iken şu dağları gezeyim
Ölüm ile ayrılığın elinden
Dertsiz bulamadım derdim yanayım
Ölüm ile ayrılığın elinden

Yaz gelince bulanayım coşayım
Elim ile mezarımı eşeyim
Berri gel sevdiğim helallaşayım
Ölüm ile ayrılığın elinden

Ölüm geldi yolun bize uğrattı
Firkat geldi yana yana ağlattı
Kesti ciger pare pare doğrattı
Ölüm ile ayrılığın elinden

Günahsız kardaşlar günahım tartar
Hasretlik yüzünü yüzüme sürter
Her kime söylesem yakasın yırtar
Ölüm ile ayrılığın elinden

Pir Sultan Abdal'ım dertlerim firak
Alışmış yanıyor şu dertli yürek
Bir dahi gelemem menzilim ırak
Ölüm ile ayrılığın elinden

Pir Sultan Abdal

Ötme Bülbül

Ötme bülbül ötme şen değil bağıım
Dost senin derdinden ben yana yana
Tükendi fitilim eridi yağım
Dost senin derdinden ben yana yana

Deryadan bölünmüş sellere döndüm
Ateşi kararmış küllere döndüm
Vakitsiz açılmış güllere döndüm
Dost senin derdinden ben yana yana

Haberin duyarsın peyikler ile
Yaramı sarsınlar şehidler ile
Kırk yıl dağda gezdim geyikler ile
Dost senin derdinden ben yana yana

Abdal Pir Sultan'ım, doldum eksildim
Yemeden içmeden sudan kesildim
Zülfün kemendine kondum asıldım
Dost senin derdinden ben yana yana

Pir Sultan Abdal

Pir Sultan Abdal

Padişah Katlime Ferman Dilese

Padişah katlime ferman dilese
Yine geçmem ala gözlü Şah'ımdan
Cellatlar karşımda satır bilese
Yine geçmem ala gözlü Şah'ımdan

On yedi yerimden vursalar yara
Cerrahlar derdime kılmasa çare
Kemendi bend ile çekseler dara
Yine geçmem ala gözlü Şah'ımdan

Karadır kaşları benzer kömüre
Münafıklar zarar verir ömüre
İk'ellerim bağlasalar demire
Yine geçmem ala gözlü Şah'ımdan

Eğer beni katsa kervan göçüne
Götürseler Hindistan'a Maçin'e
Urganım atsalar dar ağacına
Yine geçmem ala gözlü Şah'ımdan

Ahiri katlime ferman yazılsa
Çıksam teneşire tabut düzülse
Kefenim biçilse mezar kazılsa
Yine geçmem ala gözlü Şah'ımdan

Pir Sultan Abdal'ım derim vallahi
Ölsem terk eylemem piri billahi
Huzur-ı mahşerde dilerim Şah'ı
Yine geçmem ala gözlü Şah'ımdan

Pir Sultan Abdal

Pazarlık mı Olur

İlgit ilgit esen seher yelleri
Doğru gelir doğru gider mi yar yar
Hakkın emri ile çürüyen canlar
Verdiği ikrarda durur mu yar yar

Pazarlık mı olur adil dükkanda
Neylim muhabbetim yar kaldı sende
Bu divan olmazsa ulu divanda
Dost benim sualimi verir mi yar yar

Bahçemde açılmış yar gonca güller
Gülün fidanından sefil bülbüller
Aşıktan maşuğa da sarılan kollar
Bin yıl yerde yatsa çürür mü yar yar

ABDAL PİR SULTAN'ım gönlü zar olan
Döner mi sözünden gerçek er olan
Senin gibi ahtı sadık yar olan
Verdiği ikrardan döner mi yar yar

Pir Sultan Abdal

Pir Sultan Deyi

Dün gece dün gece seyrim içinde
Seyrim ağlar ağlar Pir Sultan deyi
Gündüz hayalimde, gece düşümde
Düş de ağlar, ağlar Pir Sultan deyi

Uzundu, usuldu dedemin boyu
Yıldız'dır yaylası, Banaz'dır köyü
Yaz bahar ayında bulanır suyu
Sular da ağlaşır Pir Sultan deyi

Pir Sultan kıızıydım ben de Banaz'da
Kanlı yaş akıttım baharda güzde
Koç babam astılar kanlı Sivas'ta
Darağacı ağlar Pir Sultan deyi

Kemendimi attım dara dolaştı
Kafirlerin eli kana bulaştı
Koyun geldi, kuzuları meleştı
Koçlar da ağlaşır Pir Sultan deyi

Pir Sultan Abdal'ım ey yüce Gani
Daim yediğimiz kudretin hanı
Hakka teslim etti ol şirin canı
Dostlar da ağlaşır Pir Sultan deyi

Pir Sultan Abdal

Sabah Olur Cümle Alem Uyanır

Sabah olur cümle alem uyanır
Yollar çoğul çoğul eyler sabahtan
Şu çifte kantara neler dayanır
Boz deve yuları teller sabahtan

Bülbülü gülden ayıran muzular
Anasız mı olur körpe kuzular
Peteğin içinde arı vızılar
Alınır oğuldan ballar sabahtan

Aşk ataşı onun oluptur meze
Can dayanmaz bu ataşa bu köze
Bu garip bülbüle ne cefa ceza
Görmeden açılır güller sabahtan

Dudular kumrular peşkeş çekildi
Hayvalar turunçlar çitil dikildi
Ağcabük'e gövel turnam döküldü
Deryalar seslenir göller sabahtan

Balı kudrettendir aslı sinektir
Çıkar çıkmaz yollarımız dikektir
Al kırmızı giymiş pembe yanaktır
Kullar temennağa iner sabahtan

Pir Sultan Abdal'ım seçiktir deyü
Hulle donlarımız biçiktir deyü
Hacet kapıları açıktır deyü
Kullar temennağa iner sabahtan

Pir Sultan Abdal

Sabah Seherinde Niyaz Ederken

Sabah seherinde niyaz ederken
Pirim Hacı Bektaş Veli'yi gördüm
Sundu ab-ı kevser mest olmuşum ben
Kanber'in elinde doluyu gördüm

Balıklar oynasır Baki gölünde
Kumrular söyleşir umran dibinde
Bağlar meyve vermiş baba yolunda
Gülü var dikensiz gülünü gördüm

Pir Sultan'ım eyder elinde harfi
Okur Hak kitabı bilir Aref'i
Ben vech-i ademde buldum Mushaf'ı
Yetmiş iki millet dilini gördüm

Pir Sultan Abdal

Sabahtan Uğradım Ben Bir Figana

Sabahtan uğradım ben bir figana
Bülbül ağlar ağlar güle getirir
Bakın şu feleğin çürük işine
Her bir cefasını kula getirir

Depreştirme benim dertlerim tamam
Muhabbet şirindir vermiyor aman
Üstümüzde dönen çarh ile devran
Felek bizi halden hale getirir

Pir Sultan Abdal'ım sözlerim haktır
Hakk diyen kullardan hiç süphem yoktur
Cehennemde ateş olmaz nar yoktur
Herkes ateşini bile götürür

Pir Sultan Abdal

Sabahtan Uğradım Ben De Suna'ma

Sabahtan uğradım ben de Suna'ma
Dedim, Şah'ım gafletlerden uyana
Eğildim lebine bir buse kıldım
Dedim uyan, dedi, var git o yana

İnci, sedef, mercan döken kamildir
Kamillere hizmet eden kamildir
Kamil otur, kamil söyle, kamil dur
Kamil demen cahil sözüne uyana

Niçin melil melil baktın bize yar
İhsan eyle, şirin söyle bize yar
Ben teklif eyledim, sen gel bize yar
Sakın ikrarından dönme o yana

Bak şu kamet şu gerdan ne şahane
Arz edeyim şu sultana şu han'a
Bizi bu aşkın oduna yakma
Umarım ki bizden beter o yana

Pir Sultan Abdal'ım gönlüm harabat
Aşık isen bir gül için hare bat
Menzil almaz bu meydanda harab at
Çevir başın dizginini o yana

Pir Sultan Abdal

Sal Allah'ım Sal Sılama Varayım

Bir bülbülcük konmuş dağlar başına
Sal Allah'ım sal sılama varayım
Şahin yuva yapar kendi başına
Sal Allah'ım sal sılama varayım

Bizim evlerimiz dağdan ötedir
Hısım kavim bize ana atadır
Yad ellerde kalmak kula hatadır
Sal Allah'ım sal sılama varayım

Ekili tarlalar nasıl basayım
Üzerine birkaç kurban keseyim
Bu iş Hak'tan geldi kime küseyim
Sal Allah'ım sal sılama varayım

Atlarımız yemin yedi silindi
İki kardeş karşı karşı, salındı
Ciğerciğim delik delik delindi
Sal Allah'ım sal sılama varayım

Pir Sultan Abdal'ım saki değildir
Tuz ekmek her aşık hakkı değildir
Bu dünya kimseye baki değildir
Sal Allah'ım sal sılama varayım

Pir Sultan Abdal

Sarı Tambura

Gel benim sarı tamburam
Sen ne için inilersin
İçim oyuk derdim büyük
Ben anıñün inilerim

Koluma taktılar teli
Söyletiler binbir dili
Oldum aynı cem bülbülü
Ben anıñün inilerim

Gel benim sarı tamburam
İster üstüme yatıram
Yine kırıldı hatıram
Ben anıñün inilerim

Sarı tamburadır adım
Göklere ağar feryadım
Pir Sultanımdır üstadım
Ben anıñün inilerim

Pir Sultan Abdal

Sefasına Cefasına Dayandım

Sefasına cefasına dayandım
Bu cefaya dayanmayan gelmesin
Rengine hem boyasına boyandım
Bu boyaya boyanmayan gelmesin

Rengine boyandım meyinden içtim
Nice canlar ile didar görüşüm
Muhabbet eyleyip candan seviştim
Muhabbeti küfür sayan gelmesin

Muhabbet eyleyip yokla Pirini
Yusun senin namus ile arını
Var bir gerçek ile kıl pazarını
Kıldığın pazardan ziyan gelmesin

Pir Sultan'ım eydür dünya fanidir
Kırkların sohbeti aşk mekanıdır
Kusura kalmayan kerem kanidir
Gönülden karası olan gelmesin

Pir Sultan Abdal

Seher Vakti

Seher vakti kalkan kervan
İniler de zarilenir
Bir güzele düşen gönül
Çiçeklenir korulanır

Bahçenizde güller biter
Dalında bülbüller öter
Engel gelir bir kal katar
Olan işler gerilenir

Bülbül geldi konu dala
Bülbülden hata yok güle
Engel bir taş atar göle
Yüzen ördek yaralanır

Pir sultan abdal göçelim
Pir elinden bade içelim
İnkâr olandan kaçalım
İnkâr bir gün parelenir

Pir Sultan Abdal

Seher Vakti Kalkan Kervan

Seher vakti kalkan kervan
İnileyip zarilenir
Bir güzele düşen gönül
Çiçeklenir korulanır

Bahçenizde güller biter
Dalında bülbüller öter
Engel gelir bir kal katar
Olan işler gerilenir

Bülbül geldi kondu dala
Bülbülden hata yok güle
Engel bir taş atar göle
Yüzen ördek yaralanır

Pir Sultan Abdal göçelim
Elinden bade içelim
İnkâr edenden kaçalım
Münkir birgün paralanır

Pir Sultan Abdal

Sel Eyledi Zaman Bizi

Be yarenler be kardaşlar
Gör neyledi zaman bizi
Gözüm yaşını akıttı
Sel eyledi zaman bizi

Can nice ayrılır tenden
Ten nice ayrılır candan
Ayak ayak nerdübandan
İn eyledi zaman bizi

Gelin gidelim zecril'e
Can kurban olsun asile
Bir halden bilmez cahile
Kul eyledi zaman bizi

Kimi baydır kimi fakir
Yaradan Mevla'ya şükür
Ne akıl kodu ne fikir
Del-eyledi zaman bizi

Pir Sultan'ım döne döne
Dolu içtim kana kana
Şu yerde kim yana yana
Dul eyledi zaman bizi

Pir Sultan Abdal

Sen mi Geldin?

Hasretin beni hasta eyledi
Derdimin dermanı Şah sen mi geldin?
Bu garip gönlümün bağı bostanı
Ayvası turuncu Şah sen mi geldin?

Bülbüller ötüyor dostun bağında
Arzularım kaldı onun ilinde
Ellerim zincir cellat yolumda
Kollarım çözmeye dost sen mi geldin?

Pir Sultan Abdal`ım sen seni düşün
Güzelsin sultanım bulunmaz eşin
Giyinmiş kuşanmış türlü kumaşın
Bezenmiş bedesten, dost sen mi geldin?

Pir Sultan Abdal

Sendedir Sende

Beni görüp yönün öte döndürme
Yine gitmez meylim sendedir sende
Yıkıp hilâl kaşlarını yere indirme
Günah sende değil bendedir bende

Şeker vardır dudağında dilinde
Arzumanım kaldı gonca gülünde
Sen bir padişâhsın hükmün elinde
Senin ile dâvam sendedir sende

Sensiz çıkıp yaylaları yaylamam
Engeller içinde sırrın söylemem
Çok günah işledim inkâr eylemem
İk'ellerim kızıl kandadır kanda

Nice beyler ile gezdim yoruldum
Kan bulanık aktım duruldum
Sencileyin çok güzele sarıldım
Dahi sevgin candadır canda

Pîr Sultan Abdal'ım böyle deyiştir
Âşıklar güzeli sevegeleptir
Bir güzel sevmeyle kanlı m'oluptur
Kellem terkidedir yandadır yanda

Pir Sultan Abdal

Serseri Girme Meydana

Serseri girme meydana
Aşıktan ahval isterler
Kallaşlık ile urma dem
Tasdik ehli kal isterler

Uyan bu gaflet habından
İsbat isterler batından(*)
Her aşika sohbetinden
İkrar ile yol isterler

Erenler oynar utulmaz
Bu yola hile katılmaz
Burda harmühre satılmaz(*)
Ya gevher ya lâ'l isterler

Kılı kırk pare ederler
Birin yol tutup giderler
Dile n'itibar ederler
Hâl içinde hâl isterler

Pir Sultan Abdal n'eylersin
Muşkil halledip söylersin
Arısın çiçek yaylarsın
Yarın senden bal isterler

(*) Batın: İç yüz (tarikat bilgileri)
(*) Harmühre: Katır boncuğu

Pir Sultan Abdal

Sevda ekmek Őanlarıdır

Sevda ekmek Őanlarıdır
Gizlice erkanlarıdır
Hak yoluna canlarıdır
Kurbanı bektaŐilerin

Onlar Horasan'ı gezer
DemkeŐ olur bade sűzer
Seyyah olup daim gezer
Sultanı BektaŐilerin

Sırlarına gűç erilir
Remizleri geç bilinir
Őstat olan pir seçilir
Hűnkarı BektaŐilerin

Arifler arifi gelir
Arife tarif vız gelir
Uzak yakın hep bir gelir
Hassına BektaŐilerin

Pir Sultan'ım bu ne demek
Yerde insan gűkte melek
Hiç cahile çekme emek
Devranı BektaŐilerin

Pir Sultan Abdal

Seversen De Böyle Güzel Sevmeli

Erler pirlar erkan aldı izinden
Yüz dört kitap sükut eder sözünden
Ay gün şule verir anın yüzünden
Seversen de böyle güzel sevmeli

Ziya verir gözü ile kaşları
İmam yatağıdır gerdan döşleri
Güzelin yüzünden kan bağışları
Seversen de böyle güzel sevmeli

Güzel güzel deyu aklım doğrandı
Güzel güzelden çok nazlar öğrendi
Çirkinin huyundan Allah yerindi
Seversen de böyle güzel sevmeli

Güzel güzel deyu yandım alıştım
Kınaman dostlar aşk elinden şaştım
Bölüşükte gine güzele düştüm
Seversen de böyle güzel sevmeli

Güzel güzel gördüm güzel överim
Nerde güzel görsem boynum eğerim
Şöyle hub cemali güzel severim
Seversen de böyle güzel sevmeli

Pir Sultan Abdal'ım eylemez fendi
Yad ele çözdürmez ak göğsün bendi
Ezelden sevdiğim Muhammet Ali
Seversen de böyle güzel sevmeli

Pir Sultan Abdal

Seyran Ettim Erenlerin Demini

Seyran ettim erenlerin demini
Kudret kandilini yanarken gördüm
Burak olup içtim ab-ı hayattan
Hazret Peygamber'i kanarken gördüm

Günde bin kez Hakk'a şükür ederken
Erenler katarın Veysel yederken
Musa Hakk'ın dıdarına giderken
Hızır müşkülünü anarken gördüm

Halil Kabe yaptı insan gelmeğe
Şüphesiz günahlar kabul olmağa
İsmail uğruna kurban kılmağa
Bir melek bir koyun yederken gördüm

Nerden düşman gelir ise duyardı
Dost uğruna can-ü başı koyardı
Her gün Hamza aşikare gezerdi
Ali'yi Düldül'e binerken gördüm

Vefası yok imiş şunda fenanın
Hisabı yok imiş mülke konanın
Yavrusun aldırılmış garip ananın
Parlayı parlayı yanarken gördüm

Pir Sultan'ım eydür şunda gelmişler
Dizilmişler duasını almışlar
Bir birinin eteğini tutmuşlar
Müşkülün mürşide tınarken gördüm

Pir Sultan Abdal

Seyyah Olup Şu Alemi Gezerim

Seyyah olup Şu alemi gezerim
Bir dost bulamadım gün akşam oldu
Kendi efkarımca okur yazarım
Bir dost bulamadım gün akşam oldu

İki elim kalkmaz oldu dizimden
Bilmem amelimden bilmem zmden
Akıttım kanlı yaş iki gözümden
Bir dost bulamadım gün akşam oldu

Yine boralandı dağların başı
Akıttım gözümden kan ile yaşı
Emaneti alır ol veren kişi
Bir dost bulamadım gün akşam oldu

Bozuk Şu cihanın pergeli bozuk
Yazıktır Şu geçen ömre yazık
Tükendi daneler kalmadı azık
Bir dost bulamadım gün akşam oldu

Pir Sultan'ım eydür ummana dalem
Gidenler gelmedi bir haber alam
Abdal oldum ullar giydim bir zaman
Bir dost bulamadım gün akşam oldu

Pir Sultan Abdal

Sordum Sarı ıgdeme

Sordum sarı ıgdeme
-Sen nerede kışlarsın
-Ne sorarsın hey derviş
Yer altında kışlarım

Sordum sarı ıgdeme
-Yer altında ne yersin
-Ne sorarsın hey derviş
Kudret lokması yerim

Sordum sarı ıgdeme
-Senin benzin ne sarı
-Ne sorarsın hey derviş
Hak korkusun çekerim

Sordum sarı ıgdeme
-Anan baban var mıdır
-Ne sorarsın hey derviş
Anam yer babam yağmur

Sordum sarı ıgdeme
Asacığı elinde
Hak kelamı dilinde
ıgdemde dervişlik var

Pir Sultan'ım erlerle
Yüzü dolu nurlarla
Ak sakallı pirlere
ıgdemde dervişlik var

Pir Sultan Abdal

Sultan Suyu

Sultan suyu gibi çağlayıp akma
Durulur gam yeme divane gönül
Er başında duman, dağ başında kış
Erilir gam yeme divane gönül

Bizden selam söylen dosta gidene
Yuf yalancıya da lanet nüdana
Bunca düşman ardımızdan yeltene
Yorulur gam yeme divane gönül

Şah-ı Merdan önümüzde klavuz
Yıkılır mı Hakk'ın yaptığı havuz
Üç günlük dünyada, her yahşi yavuz
Dirilir gam yeme divane gönül

Pir Sultan Abdal'ım, sırdan sırada
Bu iş böyle Oldu, kalsın burada
Cümlemizin yeltendiği murada
Erilir gam yeme divane gönül

Pir Sultan Abdal

Sunam

Sabahtan cemalin seyran eyledim
Gönüller perişan elinden sunam
Nice bekleyeyim gurbet illerde
Hiç bilir yok mudur halinden sunam

Tıyg-ı gamzelerin müşk ü bü kokmaz
Yar ala gözlerin hışım ile bakmaz
Cemalin görene cennet gerekmez
Güneş midir doğdu yüzünlen sunam

Kemahlar giyinip zünhar bağlanmaz
Eser seher yeli teli ırganmaz
Sen gidelden deli gönül eğlenmez
Bir bergüzar versen telinden sunam

Sen seher yelisin gider gelmezsin
Gelirsen de bana baki kalmazsın
Seni uçuranlar murad almasın
Seni kim uçurdu gölünden sunam

Pir Sultan Abdal der cemalin güzel
Aradım bulamadım bir haber yazar
Şimdi senin ismin cenneti gezer
Kalma bizim için yolundan sunam

Pir Sultan Abdal

Sürüye Saydılar Bizi

Uyur idik uyardılar
Diriye saydılar bizi
Koyun olduk, ses anladık
Sürüye saydılar bizi

Sürülüp kasabaya gittik
Kanarada mekan tuttuk
Didar defterine yettik
Ölüye saydılar bizi

Halimizi hal eyledik
Yolumuzu yol eyledik
Her çiçekten bal eyledik
Arıya saydılar bizi

Aşk defterine yazıldık
Pir divanına dizildik
Bal olduk, şerbet ezildik
Doluya saydılar bizi

PİR SULTAN'ım Haydar şunda
Çok keramet var insanda
Ö cihanda, bu cihanda
Ali'ye saydılar bizi

Pir Sultan Abdal

Şah'a Giderim

Karşıdan görünen ne güzel yayla
Bir dem süremedim giderim böyle
Ala gözlü Pirim sen himmet eyle
Ben de bu yayladan Şah'a giderim

Eğer göğrüben bostan olursam
Şu halkın diline destan olursam
Kara toprak senden üstün olursam
Ben de bu yayladan Şah'a giderim

Bir bölük turnaya sökün dediler
Yürekteki derdi dökün dediler
Yayladan ötesi yakın dediler
Ben de bu yayladan Şah'a giderim

Alınmış abdestim aldırırlarsa
Kılınmış namazım kıldırırlarsa
Sizde Şah diyeni öldürürlerse
Ben de bu yayladan ŞAH'A giderim

Pir Sultan Abdalım dünya durulmaz
Gitti giden ömür geri dönülmez
Gözlerimde Şah yolundan ayrılmaz
Ben de bu yayladan Şah'a giderim

Pir Sultan Abdal

Şah-ı Merdan Kullarıyız

Şah-ı Merdan kullarıyız
Mevla'dan gayri değiliz
Kanaat ile yürürüz
İlla tokuz, aç değiliz

Evliya gönlümüz aldı
Kalbimiz nur ile doldu
Gözlerimiz cemal gördü
Cennete muhtaç değiliz

Evvel biziz ahir biziz
Heman leyl-ü nehar biziz
Gül açılmış bahar biziz
Biz yaz olduk kış değiliz

Yüzlerden kırklara erdik
Tarikat ehlini bulduk
Yedilerden haber sorduk
Üçlerdeniz, hiç değiliz

Pir Sultan'ım göçün göçün
Sızdık eridik Hak için
Dünyayı terk etmek için
Altun olduk tunç değiliz

Pir Sultan Abdal

Şimdi Bizim Aramıza

Şimdi bizim aramıza
Yola boyun veren gelsin
Şeriatı tarikatı
Hakikatı bilen gelsin

Kişi halden anlayınca
Hakikatı dinleyince
Üstüne yol uğrayınca
Ayrılmayıp duran gelsin

Talib olunca bir talib
İşini Mevla'ya salıp
İzzet ile selam verip
Gönüllere giren gelsin

Koyup dünya davasını
Hakk'a verip sevdasını
Doğrulayıp öz nefsini
Şeytanı öldüren gelsin

Pir Sultan'ım çelebiye
Eyvallahım var veliye
Muhiddin'e hal diliyle
Yolum sırrın soran gelsin

Pir Sultan Abdal

Ŗu Kanlı Zalımın Ettiği İŖler

Ŗu kanlı zalımın ettiği iŖler
Garip bülbül gibi zararlar beni
Yağmur gibi yağar baŖıma taŖlar
İlle dostun bir fiskei yaralar beni

Dar günümde dost dŖmanım belli olur
Bir derdim varsa Ŗimdi elli oldu
Ecel fermanı boynuma takıldı
Gerek asa gerek vuralar beni

Pir Sultan Abdalım can göğe almaz
Haktan emr'olmazsa rahmet yağmaz
Ŗu ellerin taŖı bana hiç değmez
İlle dostun bir tek gl yaralar beni

Pir Sultan Abdal

Ŗu Yalan Dũnyaya

Ŗu yalan dũnyaya geldim giderem
Gũlũ senden øzge yar bulamadım
Yaralandım al kanlara bulandım
Elimin kanını yur bulamadım

Gũzel olan neyler altın akçeyi
Arif olan dũzer tũrlũ bohçayı
Vũcudumda seyreyledim bahçeyi
Dosta el değmedik nar bulamadım

PIR SULTAN ABDAL'ım dağlar ben olsam
Üstũ mor sũmbũllũ bağlar ben olsam
Alem çiçek olsa arı ben olsam
Dost dilinden tatlı bal bulamadım

Pir Sultan Abdal

Tövbe Günahıma Estağfurullah

Hatalar eyledim noksandır işim
Tövbe günahıma estağfurullah
Muhammet Ali'ye bağlıdır başım
Tövbe günahıma estağfurullah

Şah Hasan Hüseyin balkır nur ise
İmam Zeynel sır içinde sır ise
Özümüzde benlik kibir var ise
Tövbe günahıma estağfurullah

Muhammet Bakır'ın izinden çıkmam
Şah İmam Cafer'den gayrıya bakmam
Hatıra değip de gönüller yıkmam
Tövbe günahıma estağfurullah

Musa-yı Kazım'a daim niyazım
Ali İrıza'ya bağlıdır özüm
Eksiklik noksanlık hep kusur bizim
Tövbe günahıma estağfurullah

Taki ile Naki benziyor aya
On'ki İmam kusurlara kalmaya
Ettiğimiz kötü işler bed-huya
Tövbe günahıma estağfurullah

Hasan Askeri'nin gülleri bite
Mehdi gönlümüzün gamını ata
Söylenen yalana kova gıybete
Tövbe günahıma estağfurullah

Pir Sultan Abdal'ım Bağdat Basıra
Böyle güne kaldık böyle asıra
Sen keremkanısın kalma kusura
Tövbe günahıma estağfurullah

Pir Sultan Abdal

Üç Gözlü Pınarın Gözün Ararsan

Üç gözlü pınarın gözün ararsan
Onu bilen cihanı fark eder
Deryadaki kuşun izin ararsan
Onu bilen bu cihanı fark eder

Dört kitabın her ismini yazmalı
Seyyah olup şu alemi gezmeli
Bir kuş gördüm ayakları çizmeli
Onu bilen bu cihanı fark eder

Bir kuş gördüm ayağında nalı var
Kendisi bir amma iki dili var
Padişahdır ülkesi var ili var
Onu bilen bu cihanı fark eder

Bir hastacık gördüm sormadım halin
Başı kabak olmuş ayağı yalın
İk'oğlan getirmiş bir erkek gelin
Onu bilen bu cihanı fark eder

Pir Sultan Abdal'ım ey Şah-ı Merdan
Şefa'at umarım Gani'den pirden
Derviş Muhammed'in hatemi nurdan
Onu bilen bu cihanı fark eder

Pir Sultan Abdal

Üfürdüm Çerağı

Üfürdüm çerağı yandıramadım
Gönlümü yüksekte indiremedim
Aç doyurup susuz kandıramadım
Ben nice varayım Hak divanına

Ulu yol üstünde köprü çatmadım
Hatırlar hoş edip gönül yapmadım
Hakk'ın emrettiği yola gitmedim
Ben nice varayım Hak divanına

Yeşil pınarlarda parlayıp akar
Asilzade olan aslına çeker
Pervaneler aşkın oduna yanar
Ben nice varayım Hak divanına

Ben yükümü tuttum kaba söz ile
Günahlar kazandım ela göz ile
Ya nasıl çıkayım kara yüz ile
Ben nice varayım Hak divanına

Pir Sultan'ım eyder kılarım ben zar
Yüküm la'l ü gevher Şah damgası var
Eğer aşık isen gel yaramı sar
Ben nice varayım Hak divanına

Pir Sultan Abdal

Var Git Arap Var Git

Yedi yıldır hasta düştüm yatarım
Var git arap var git bende nen kaldı
Okurum ayeti virdim dilimde
Var git arap var git bende nen kaldı

Anama babama hata mı dedim
Pirim rehberime öte mi dedim
Musahipten uğrun lokma mı yedim
Var git arap var git bende nen kaldı

Haramilik ettim beller mi kestim
Nefis mi öldürdüm avret mi bastım
Ali'nin yoluna üstü düştüm
Var git arap var git bende nen kaldı

Mağrip tarafında saban mı sürdüm
Meşrik tarafında gülün mü derdim
Gök ekinine hem sürü mü saldım
Var git arap var git bende nen kaldı

Pir Sultan Abdal'ım gördüm duşumda
Ali'nin hırkası tacı başımda
Özerlik göğerti didem yaşında
Var git arap var git bende nen kaldı

Pir Sultan Abdal

Var mıdır?

Ben dervişim diye göğsün gerersin
Hakk`ı zikretmeğe dilin var mıdır?
Sen kendin görsene ilden n`ararsın
Hali hal etmeğe halin var mıdır?

Bir gün balık gibi ağa sararlar
Mürşidinden rehberinden sorarlar
Tütsü yakıp köşe köşe ararlar
Ben arıyım dersin balın var mıdır?

Dertli olmayanlar derde yanar mı
Tahkik derviş ikrarından döner mi
Her bir uçan gül dalına konar mı
Ben bülbülüm dersin gülün var mıdır?

Pir Sultan`ım senin derdin deşilmez
Derdi olmayanlar derde duş olmaz
Mürşidsiz rehbersiz yollar aşılmaz
Mürşid eteğinde elin var mıdır?

Pir Sultan Abdal

Varıp Yoldaş Olma Sen Uğursuza

Varıp yoldaş olma sen uğursuza
Komşu olma namussuza arsız
Sabah selâmını verme pîrsiz
Adamın başına belâ getirir

Muhib yolldaş olma kalleş yâr ile
O yâr da durmadı bir ikrâr ile
Sakın sohbet etme münkir kör ile
Altının adını pula getirir

Pir Sultan Abdal'ım derdim ziyade
İçilir mi yârsız yad ile bade
Yâr odur ahrette şefaât ede
Sadık yâr insanı yola getirir

Pir Sultan Abdal

Viran Bahçelerde

Viran bahçelerde bülbül öter mi
Gönül eğlencesi gül olmayınca
Merhemsiz çiğ yara pişer biter mi
Bir gerçek veliden el olmayınca

Nefse uyan Hakk'a uymuş değildir
Gaziler namazın kılmış değildir
Bu gezen abdallar derviş değildir
Arkasında hırka şal olmayınca

Tabipsiz yaraya merhem sarılmaz
Mürşit olmayınca pire varılmaz
Yüz bin tabur kursan Yezit kırılmaz
Eli Zülfikar'lı Al'olmayınca

Bu aşk meydanında bir divan olur
O meydana düşen nevcivan olur
İtikatsiz talip boş kovan olur
Vızılar arısı bal olmayınca

Değme arif bunu böyle bilemez
Bilse dahi yine arif olamaz
Her dede ölüyü diri kılamaz
Hünkar Hacı Bektaş Vel'olmayınca

İki melek gelir sual sorarlar
Döker burcunu da gevher ararlar
Bir kılın üstüne köprü kurarlar
Geçemezsin Hakk'a kul olmayınca

Pir Sultan'ım baştan dalga aşırır
O dalgadır aşıkları coşurur
Her bildiğin rehber çiğ mi pişirir
Yanıp ateşlere kül olmayınca

Pir Sultan Abdal

Ya Eceldir Ya Didardır Ya Nasip

Kismet verip bizi salan çöllere
Ya eceldir ya didardır ya nasip
Felek bizi saldı özge hallere
Ya eceldir ya didardır ya nasip

Kismet verip çevre çevre yeldirdi
Bilmediğim hikmetlere daldırdı
Çekip ayrılığın okun doldurdu
Ya eceldir ya didardır ya nasip

Felek arka vermiş çerhin devine
Arit kalbin evin iman sevine
Türlü dalga geldi gönlüm evine
Ya eceldir ya didardır ya nasip

Muhannettir dünyasını kayıran
Şol Gani Settar'dır açlar doyuran
Beni de sevgili yardan ayıran
Ya eceldir ya didardır ya nasip

Pir Sultan Abdal'ım der ki vardığım
Ulu dergahtır yüzler sürdüğüm
Bilmediğim hikmetleri bildiğim
Ya eceldir ya didardır ya nasip

Pir Sultan Abdal

Yad Avcılar Urdu Telli Turnamı

Dün mü burda idin bugün mü geldin
Ötme garip bülbül bağırmı deldin
Eşimden ayrıldım ben burda kaldım
Yad avcılar urdu telli turnamı

Aşk eseri düştü kaydım çoştum
Yüksekten uçarken alçağa düştüm
Eşimden ayrıldım ben burda şaştım
Yad avcılar urdu telli turnamı

Gitme turnam gitme dağlar dumandır
Bizi derde salan ikrar imandır
Eşinden ayrıldın halin yamandır
Yad avcılar urdu telli turnamı

Turnam ne gezersin dağlar salında
Hak Muhammet Ali virddir dilinde
Musahibim kaldı Kenan ilinde
Yad avcılar urdu telli turnamı

Pir Sultan Abdal'ım bile mi olur
Vadeye sala yok akıbet gelir
Herkesin gönlünü kendisi bilir
Yad avcılar urdu telli turnamı

Pir Sultan Abdal

Yalan Dünya Sana Bel Mi Bağlanır

Yalan dünya sana bel mi bağlanır
Hani benim önüm sıra gelenler
Ölüm var derlerdi ben inanmazdım
Duya duydum essah imiş yalanlar

Yaratmıştır insan ile hayvanı
İnsanda emanet koydu bu canı
Üçyüz altmış altı peygamber
Bizi kor mu ya onları alanlar

Şöyle bir günahkar kul türemişim
Bilemem ben feleğe n'eylemişim
Feleğin burcunu çok aramışım
Bel mi bağlar şu dünyayı görenler

Pir Sultan Abdal'ım gezerek gelir
Elinde defteri yazarak gelir
Şıra dolanarak bize dek gelir
Ölmez imiş bizim için ölenler

Pir Sultan Abdal

Yanımızda İki Melekler Gezer

Yanımızda iki melekler gezer
Bin hayır biri şerrimiz yazar
Kahbe felek bizi aldatır üzer
Nerede seyreder andan haber ver

Cümlemizin başı Allah'tan ferman
İsmail Peygambere indi bir kurban
Bir ot biter bütün dertlere derman
Ol ot nerde biter andan haber ver

Sabahtan gün doğar gün dile doğar
Dal boynun eğdikçe rahmetler yağar
Bin bir gün içinde bir yıldız doğar
Yıldız nerde doğar andan haber ver

Musa Peygamber de atına bindi
Can cesetten çıktı nerede durdu
Peygamber uğruna bir delil yandı
Delil nerde yanar andan haber ver

Pir Sultan Abdal'ım geldik de gittik
Gelirken giderken ne kazanç ettik
Yükünü yükletip kül olduk bittik
Yurdunda ne kalır andan haber ver

Pir Sultan Abdal

Yanlış Fetva İle Yola Gidilmez

Yanlış fetva ile yola gidilmez
Arif isen bu manadan fark eyle
Eğri hacet ile metah dokunmaz
Ustat isen endazeni derk eyle

Mařuk olan ařıkına dűř gelir
Aşıkın başına olmaz iş gelir
Her dem bűyle kalmaz bir gűn kıř gelir
Yapı yap da űzerini berk eyle

Kulak ver de dinle arşta horoza
Belki erişesin ilm-i arıza
Kundurur buğdayı ekme harıza
Çiftçi isen var tarlanı herk eyle

řu dűnya bulandı hiç durulmuyor
Arif olmayınca fark olunmuyor
Kűrekle tarlaya su verilmiyor
Muhabbet bendinden kaldır hark eyle

Pir Sultan Abdal'ım ihlas yar olsa
Mecnun da gűzlyűyor Leyla gelirse
Bir cananın meyli sende yok ise
Ahir fayda etmez anı terk eyle

Pir Sultan Abdal

Yel Esti Mi Aşka Gelir Sallanır

Yel esti mi aşka gelir sallanır
Mart ayında yeşillenir ağaçlar
Kıpkırmızı donlar giyer allanır
Hu dost çağırır allanır ağaçlar

Çiçek açar domur domur dal verir
Kimi uzar birbirine el verir
Kimi meyve verir kimi gül verir
Kuşlar üstünde dillenir ağaçlar

Yaz baharda bahçe ile bağ ile
Kaba çamın gürlemesi dal ile
Koç yığidin eğlencesi yar ile
Muhabbet eder eğlenir ağaçlar

Pir Sultan Abdal'ım Hatayi Şah'ım
Adam için ne hak etmiş Allah'ım
Güz gelince salar yaprağın dalın
Vakti geldi mi sulanır ağaçlar

Pir Sultan Abdal

Yine Dosttan Haber Geldi

Yine dosttan haber geldi
Dalgalandı taştı gönül
Yar elinden kevser geldi
Derya gibi çoştı gönül

Kılavuzum Şah-ı Merdan
Çevresi dopdolu nurdan
Şunda bir hercayı dosttan
Neylersin, vazgeçti gönül

Sır Ali'deki sır idi
Seyr edeni sever idi
Ben kulu da kemter idi
Pir aşkına düştü gönül

Açıldı bahçenin gülü
Öter içinde bülbülü
Dost elinden dolu dolu
Sarhoş oldu içti gönül

Pir Sultan'ım bir gün göçer
Er olan ikrarın güder
Ceset bunda seyran eder
Çün Hakk'a ulaştı gönül

Pir Sultan Abdal

Yine Kismetimiz Kaldırdı Bizi

Yine kismetimiz kaldırdı bizi
Ne yaman uzağa düştü yolumuz
İneyim gideyim Şam'dan aşağı
Nerde kaldı ana ata ilimiz

Kan olur garibin gözü yaşından
Haber almaz yareninden eşinden
Ağular da sızar canım aşından
Belki pire malum ola halimiz

Urum'un dağları İşçil ovası
İssız kalmaz yavru şahin yuvası
Urum'dan da Şam'a erler duası
Erler olsun kanadımız kolumuz

Pir Sultan Abdal'ım uzak yollardan
Helal olduk yücelerden bellerden
Bir zamanlar biz de gurbet illerden
Ne yaman gurbeti söyler dilimiz

Pir Sultan Abdal

Yine Tamam Oldu Senenin Başı

Yine tamam oldu senenin başı
Aktıkça akıyor gözümün yaşı
Mümin olanlara veriyor cüşu
Münkir Yezit kıymetini bilmedi

İnşallah Yezid'in nesli kırılır
Mümin olan Hak cemine derilir
Bir orucun bin bir hacca yazılır
Oruç tutan ebed mahrum olmadı

Peygamberin vasisini kodular
Adına da Mervan adın dediler
On iki imamı bir bir yediler
Mazlumların ahı yerde kalmadı

Hasan'la Hüseyin Ali'nin oğlu
Yezid'in elinden ciğeri dağlı
Mümin olan Şah'a ikrarla bağlı
İkrarı bend olan yoldan dönmedi

Ne dilersen Hak'tan dile dileği
Muhammet Ali'nin yanar çırağı
Pir Sultan'ın Mevla ile durağı
Pire ikrar veren geri dönmedi

Pir Sultan Abdal

Yine Yeşillendi Dağlar

Yine yeşillendi dağlar
Kararır kocamaz bağlar
Her nereye varsam ağlar
Felek, senden gülen kimdir

Ateşim yanıp pişmeden
Ruh girip bu ten koşmadan
Ana rahmine düşmeden
Bu dünyaya gelen kimdir

Yiğit ister yaranlığa
Baykuş konar viranlığa
On sekiz yıl karanlığa
Hızır ile duran kimdir

Pir Sultan'ım der varalım
Anda günahlar görelim
Azrail'den bir soralım
Kendi canın alan kimdir

Pir Sultan Abdal

Yiyemezsin Demedim Mi

Güzel aşk cevrimizi
Çekemezsin demedim mi
Bu bir rıza lokmasıdır
Yiyemezsin demedim mi

Yemeyenler kalır naçar
Gözlerinden kanlar saçar
Bu bir demdir gelir geçer
Duyamazsın demedim mi

Bak şu aşkın haline
Ne gelse söyler diline
Can ü başı Hak yoluna
Koyamazsın demedim mi

Aşıklar harabat olur
Hak yanında hürmet bulur
Muhabbet baldan tatlı olur
Doyamazsın demedim mi

Girelim Ali serine
Çıkalım meydan yerine
Küfrümüz iman yerine
Sayamazsın demedim mi

Pir Sultan'ım der Şah'ımız
Hakk'a ulaşır rahımız
On'ki imam katarımız
Uyamazsın demedim mi

Pir Sultan Abdal

Yürekte Yaralar Türlü Türlüdür

Gönül niçin ahvalimi bilmezsin
Yürekte yaralar türlü türlüdür
Öğüt versem öğüdümü almazsın
Yürekte yaralar türlü türlüdür

Esme zülüflerin yellere karşı
Bülbül figan eder güllere karşı
Gel beni ağlatma illere karşı
Yürekte yaralar türlü türlüdür

Ah n'eyleyim karşımızda ölüm var
Ölüm dedikleri kanlı zalim var
Ne ağlayıp ne gülecek halim var
Yürekte yaralar türlü türlüdür

Pir Sultan Abdal'ım ben de böyleyim
Emir Hak'tan geldi kime ne deyim
Derdim çoktur hangi birin söyleyeyim
Yürekte yaralar türlü türlüdür

Pir Sultan Abdal

Yürü Bre Hızır Paşa

Yürü bre Hızır Paşa
Senin de çarkın kırılır
Güvendiğin padişahın
O da bir gün devrilir

Nemrut gibi Anka n'oldu
Bir sinek havale oldu
Davamız mahşere kaldı
Yarın bu senden sorulur

Şah'ı sevmek suç mu bana
Kem bildirdin beni Han'a
Can için yalvarmam sana
Şehinşah bana darılır

Hafid-i Pelgamber'im has
Gel Yezid Hüseyin'imi kes
Mansur'um beni dara as
Ben ölünce il durulur

Ben Musa'yım sen Firavun
İkrarsız Şeytan-ı İain
Üçüncü ölmem bu hain
Pir Sultan ölür, dirilir

Pir Sultan Abdal

Yürü Bre Kahpe Felek

Yürü bre kahpe felek
Gafil gafil gelme bari
Biz de doğduk ölmek için
Yüzümüze gülme bari

Gafil gelirsin yanıma
Kıyarsın tatlı canıma
Toprak atarsın sineme
Sorucuyu salma bari

Bildim feleksin cihandan
Çıkamaz parmakların kandan
Kurtuluş yok imiş senden
Yiğitlikte gelme bari

Sen bir feleksin sözün yok
Yola gidersin izin yok
Kimi görmeğe gözün yok
Kimisini görme bari

Pir Sultan'ım der hanedir
Bilirm kastın canedir
Her işlerin tersinedir
Bildiğinden kalma bari

Pir Sultan Abdal

Yürü Bre Yalan Dünya

Yürü bre yalan dünya
Yalan dünya değil misin
Hasan ile Hüseyin'i
Alan dünya değil misin

Ali bindi Düldül ata
Can dayanmaz bu firkata
Boz Kurt ile kıyamete
Kalan dünya değil misin

Tanrı'nın Arslan'ın alan
Düldül'ü dağlara salan
Yedi kere ıssız kalan
Kalan dünya değil misin

Bak şu kışa, bak şu güze
Ciğer kebab oldu köze
Muhammed'i bir top beze
Saran dünya değil misin

Pir Sultan'ım ne yatarsın
Kurmuş çarkını dönersin
Ne konarsın. ne göçersin
Kalan dünya değil misin

Pir Sultan Abdal

Zinhar Kötü Kelam Söylemeyesin

Arzulayıp Hak demine gelince
Gönülde kin kibir eylemiyesin
Hakikatın kubbesine girince
Zinhar kötü kelam söylemeyesin

Evliya cemidir sayılmaz hatır
Eğer isterlerse bir kelam yetir
Ağır ol sakın ol postunda otur
Her yerde ataklık eylemeyesin

Yeğlicelik edip gerine bakma
Delil çağrılırken gerine bakma
Aşnan musahibin odlara yakma
Yükünü günahla toplamayasın

Sen seni gör elin aybını görme
Tarikat ateştir tamuya girme
Sen de bu anlığın kimseye deme
Bu sözlerim garaz anlamayasın

Pir Sultan Abdal'ım mana bilemez
Kibrine yedirip haber alamaz
Kılavuzsuz giden yolu bulamaz
Bulunmaz yolda yola aramayasın

Pir Sultan Abdal